

ADVIEZEN VAN DE KLACHTENCOMMISSIE KATHOLIEK ONDERWIJS

06/07 N-05 Zesjarig jongetje is beschuldigd van ongewenste seksuele handelingen. Basisschool heeft daarop buitenproportioneel gereageerd. Er is zelfs een schorsing uitgesproken. De juistheid van de beschuldigingen is niet vast komen te staan.

De klacht is afkomstig van de heer L, vader van de minderjarige A, leerling van de Basisschool Y. Zij is gericht tegen de heer X, directeur van School Y.

Inhoud van de klacht:

Klager en zijn echtgenote zijn van maart tot juni 2006 een aantal keren geconfronteerd geweest met beschuldigingen tegen hun toen zesjarige zoon A van ongewenst seksueel gedrag. A werd er ondermeer van beschuldigd dat hij een meisje de broek zou hebben uitgetrokken, haar in de bosjes zou hebben geduwd en vervolgens ongewenst seksueel gedrag vertoond zou hebben. Deze beschuldiging was gebaseerd op wat het desbetreffende meisje had verteld.

Klager en zijn echtgenote vechten de beschuldigingen aan. Als zich iets zou hebben voorgedaan, had dat door andere kinderen en leerkrachten waargenomen moeten zijn, waarvan niets is gebleken.

A bleek zich van de handelingen waarvan hij werd beschuldigd niets te kunnen herinneren. Toch zijn klager en zijn echtgenote op advies van de schoolarts naar een opvoedkundig bureau geweest. Het aldaar gegeven advies hebben zij opgevolgd. Zij hadden van het bureau de indruk gekregen dat zij met de opvoeding op de goede weg zaten.

In juni 2006 heeft A's groepsleerkracht aan de echtgenote van klager bericht, dat zich weer iets had voorgedaan, nu in de klas. Hij zou bij een meisje dat naast hem zat, met de hand tussen de benen heen en weer zijn gegaan.

De bewuste groepsleerkracht was erg emotioneel naar aanleiding van wat er zou zijn gebeurd. Daardoor kon zij geen uitleg over het gebeurde geven. Zij deelde mede dat aangeklaagde nader contact met klager en zijn echtgenote zou opnemen.

Volgens A zelf echter was hij een spelletje aan het doen met een andere jongen. Er zat een meisje tussen hen in.

Omdat het meisje in tegenstelling tot A wel geïnteresseerd was in wat in de les werd gepresenteerd, zou zij A's hand tussen haar benen hebben geklemd, om op die manier het spelletje te beëindigen. Toen A zijn hand terugtrok, keek de groepsleerkracht net zijn richting uit, wat haar de indruk gaf dat hij met een seksueel getinte handeling bezig was. Kennelijk speelde datgene wat A eerder zou hebben gedaan een rol bij de beoordeling van de situatie.

Op een avond in juni heeft aangeklaagde telefonisch contact opgenomen met klager en zijn echtgenote. Hij meldde dat A geschorst was en dat de ouders daarover nog schriftelijk bericht zouden ontvangen. In juni 2006 ontvingen klager en zijn echtgenote een brief van aangeklaagde, waarin stond dat A tijdelijk geen toegang had tot de school en dat een terugkeer naar school alleen mogelijk was, als aan een aantal voorwaarden werd voldaan. Zo moesten zij A onder behandeling laten stellen.

Ook moest de school toestemming krijgen van de ouders om de behandelend arts te raadplegen.

Nadat oorspronkelijk was bepaald dat de schorsing zou duren tot de zomervakantie, is in juni – kennelijk op advies van de leerplichtambtenaar - besloten dat A terug zou mogen keren naar zijn eigen groep.

Er zou in die groep extra begeleiding worden ingezet.

Tijdens de schorsing zijn klager en zijn echtgenote met A naar de kinderpsychiater geweest. Die verklaarde dat A als zesjarige niet de handelingen kon hebben gepleegd, waarvan de school hem beschuldigde.

Op de getroffen maatregel kan het een en ander worden afgedongen:

Er was onvoldoende reden om een schorsing op te leggen. Overtuigend bewijs van wat A zou hebben misdaan is niet geleverd. Bij de beoordeling van zijn gedrag op die dag in juni 2006 heeft men de eerdere beschuldigingen ook mee laten wegen. Zo een maatregel al op haar plaats was, dan was de evenredigheid met wat misdaan zou zijn, ver te zoeken.

De schorsing is telefonisch aangezegd. Aan A's ouders werd geen gelegenheid geboden om aangeklaagde van repliek te dienen en daardoor de schorsing aan te vechten.

De schorsing bleek niet gemeld te zijn aan de leerplichtambtenaar.

Bij het opleggen van de schorsing werd in het vooruitzicht gesteld dat de schorsing tot de zomervakantie zou duren. Later is de schorsing opgeheven, waardoor de feitelijke duur daarvan vijf dagen heeft bedragen

De schorsing heeft A en zijn ouders veel onnodig leed berokkend.

Beoordeling door de Commissie:

Uit het verweer is naar voren gekomen, dat aangeklaagde werd geconfronteerd met druk van ouders die zich zorgen maakten om de veiligheid van hun kind. De oorzaak van die zorgen was gelegen in wat A aan herhaald ernstig seksueel ongewenst gedrag werd verweten. Aangeklaagde moest aan de ene kant instaan voor het gevoel van veiligheid van de leerlingen en aan de andere kant het onderwijsproces voor A zo ongestoord mogelijk doen verlopen. Van aangeklaagde werd verwacht dat hij handelend zou optreden. Daarbij kon hij in redelijkheid besluiten tot een time-out voor A.

De Commissie toetst de schorsingsmaatregel aan die afweging.

In dat verband beoordeelt de Commissie de zwaarte van de getroffen maatregel en de wijze waarop de daarvoor geldende regels zijn nageleefd:

Voor de Commissie is relevant dat A ten tijde van het opleggen van de schorsing zes jaar oud was. Met het opleggen van een schorsing die aanvankelijk zou duren van juni 2006 tot het begin van de zomervakantie en die uiteindelijk vijf dagen heeft geduurd, was, afgezet tegen de leeftijd van A en de mate waarin hij de ernst van wat hem verweten werd kon inzien, een te zware maatregel.

Er is niet gebleken dat aangeklaagde andere, in hun effect voor A minder vergaande, maatregelen heeft overwogen.

Waar de klacht inhoudt dat de schorsing, toen die werd opgelegd, een te zware maatregel is geweest, acht de Commissie die gegrond.

Aangeklaagde heeft aangegeven dat ingeval van een voornemen tot schorsing de regeling "Aanname en verwijdering van leerlingen" die voor de school, relevant is. Deze regeling bevat een passage over een zogenaamde tijdelijke toegangsweigering. Die passage houdt in dat ingeval van een voorgenomen schorsing overleg met de leerplichtambtenaar is voorgeschreven.

Aangeklaagde heeft toegegeven dat een dergelijk overleg niet tijdig heeft plaatsgevonden.

De desbetreffende passage houdt eveneens de verplichting in dat een tijdelijke toegangsweigering schriftelijk en met redenen omkleed aan de ouders moet worden kenbaar gemaakt. Blijkens de brief van aangeklaagde van juni 2006, gericht aan A's ouders is aan dat voorschrift voldaan.

In de hier genoemde passage wordt een tijdelijke toegangsweigering alleen genoemd als fase voorafgaand aan een feitelijke verwijdering. De regeling kent geen schorsing als zelfstandige ordemaatregel.

De Commissie komt dan ook tot de bevinding dat de opgelegde schorsing is opgelegd in een situatie waarin de regeling niet voorziet.

Voor zover de klacht inhoudt dat aan de opgelegde schorsing formele fouten kleefden, verklaart de Commissie die gegrond.

Aanbeveling:

De Commissie beveelt School Y aan in haar regelgeving uitdrukkelijk aandacht te besteden aan procedure-eisen, in acht te nemen bij het opleggen van een schorsing aan een leerling.

06/07 N-15 Een bestuur dat een aantal basisscholen in stand houdt, heeft een kind op een andere school geplaatst dan de ouders wilden. Bestuur heeft geen rekening gehouden met de gerechtvaardigde belangen van de ouders.

De klacht is afkomstig de heer B, klager, vader van de minderjarige A, leerling van de Basisschool Y Zij richt zich tegen het bevoegd gezag van School Y.

Inhoud van de klacht:

Het bevoegd gezag houdt een aantal basisscholen in stand.

A, het oudste kind van klager zit op School Y. Het tweede kind van klager, C, zal met ingang van het schooljaar 2007/2008 naar school gaan. Klager heeft te kennen gegeven C ook op School Y te willen doen inschrijven. Als tweede voorkeur had klager de School X opgegeven.

Het bevoegd gezag heeft echter aan klager bericht dat C op School Z geplaatst zal worden. Hij is het om de volgende redenen niet eens met dit besluit:

- School Z en School Y liggen ver uit elkaar. De scholen hanteren dezelfde begin- en eindtijden. Gelet op de leeftijd van de kinderen en de afstand van het woonhuis van klager tot de scholen zullen de kinderen de eerste tijd niet alleen naar school kunnen gaan.

- De buurvrouw van klager is visueel gehandicapt. In verband daarmee is zij voor het halen en brengen van haar zoon van en naar school afhankelijk van haar burens. De zoon van de buurvrouw is op School X geplaatst. De buurvrouw heeft gevraagd aan het bevoegd gezag rekening te houden met haar afhankelijkheid van burens. Plaatsing van C op School X had aan die wens tegemoet kunnen komen.

- Uit de buurt van klager zijn voor het schooljaar 2007/2008 elf kinderen ingeschreven bij het bevoegd gezag. Van die elf kinderen zijn er slechts vier op School Z geplaatst en zeven op School X. Klager en zijn echtgenote achten het ongepast dat C bij die vier kinderen hoort die niet op School X zijn geplaatst.

Beoordeling door de Commissie:

Het is de Commissie duidelijk geworden dat het bevoegd gezag voor de plaatsing van leerlingen op de negen scholen die zij in stand houdt, een beleid hanteert. Zij wil alle vierjarigen gelijkmatig over de verschillende scholen verdelen.

Een drietal doelen is daarvoor richtinggevend:

- De afzonderlijke scholen moeten boven de opheffingsnorm blijven.
- Voorkomen moet worden dat in scholen met weinig kinderen combinatieklassen gevormd moeten worden, terwijl in kinderrijke buurten overvolle klassen ontstaan.
- De werkdruk voor alle onderwijsgeevenden moet gelijkwaardig zijn.

Op grond van deze doelen wordt jaarlijks per school een toeleveringsgebied bepaald. Het gegeven dat een nieuwbouwwijk zich kenmerkt door veel aspirant-leerlingen van

dezelfde leeftijd binnen een paar jaar tijds, maakt het noodzakelijk om de grenzen van de toeleveringsgebieden per jaar afzonderlijk vast te stellen.

Bij de samenstelling van de toeleveringsgebieden wordt zoveel mogelijk rekening gehouden met de afstand tussen een woonadres en de daaraan gekoppelde school.

Een medische indicatie kan een reden opleveren om een kind op een andere school te plaatsen dan op de school die aan het desbetreffende toeleveringsgebied is toegewezen.

Het beleid ten aanzien van de plaatsing heeft draagvlak bij de ouders. Blijkens een in 2005 gehouden enquête onderschrijft driekwart van hen het plaatsingsbeleid.

De regels die het bevoegd gezag hanteert, worden aan de ouders die een kind aanmelden toegestuurd met daarbij een schriftelijke uitleg.

Aan ouders wordt dan kenbaar gemaakt op welke school hun kind zal worden geplaatst.

Voor wat betreft de visuele handicap van de buurvrouw is namens het bevoegd gezag naar voren gebracht dat die een reden oplevert om bij de plaatsing van haar eigen kind rekening mee te houden maar niet bij de plaatsing van een kind uit het gezin van klager.

Namens het bevoegd gezag is gemotiveerd aangegeven dat aan het vasthouden aan de voorgenomen plaatsing van C op School Z bestaand beleid ten grondslag heeft gelegen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bevoegd gezag in redelijkheid aan haar besluit om C niet op School Y of School X te plaatsen, kunnen vasthouden.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

06/07 N-17 Over de op non-actiefstelling en het ontslag van de schooldirecteur en een leerkracht is door het bevoegd gezag op een gebrekkige manier gecommuniceerd. Kinderen zijn in onzekerheid gelaten. Vragen van ouders zijn niet beantwoord.

De klacht van de heer A, vader van de minderjarige B en C, leerlingen van de Katholieke Basisschool X. Zij richt zich tegen het bestuur van het bevoegd gezag en de heer Y, als bestuursmanager in dienst van het bevoegd gezag.

Inhoud van de klacht:

Op een maandag in juni 2006 kregen de leerlingen van groep 6 van School X te horen dat hun onderwijzer, de heer Z, ziek was. Een onbekende leerkracht kwam hem vervangen. Opheldering werd verder niet gegeven. De leerlingen merkten dat korte tijd daarna de persoonlijke spullen van de heer Z waren verdwenen.

Op donderdag 29 juni 2006 meldde een aantal leerlingen thuis tussen de middag overstuurd dat zij hadden vernomen dat de heer Z nooit meer terug zou komen. Toen ouders 's middags op school om uitleg wilden vragen aan de schooldirecteur, de heer V, bleek dat hij diezelfde dag uit zijn functie was gezet. Zij werden te woord gestaan door de heer Y, de bestuursmanager.

De heer V deelde bij die gelegenheid mede vanaf maart 2006 van teamleden berichten te hebben ontvangen dat samenwerking met de heer Z onmogelijk was geworden. De heer V heeft toen een relatie van hem een onderzoek doen verrichten naar de situatie binnen het docententeam. Naar aanleiding van de conclusie van het onderzoeksrapport heeft de heer Y toen aan de heer V gevraagd of die de situatie zoals die onder zijn leiding was gegroeid, kon veranderen. Toen deze had gezegd daartoe niet in staat te zijn, was besloten hem uit zijn functie te zetten en een andere werkplek binnen het bevoegd gezag voor hem te zoeken.

Het onderzoek zou ook tot de conclusie leiden dat de heer Z niet overweg kon met een aantal collega's. Het bestuur had redenen gezien om de heer Z in juni 2006 onmiddellijk op non-actief te stellen.

De heer V deed in hetzelfde gesprek de toezegging ervoor te zorgen dat de kinderen van groep 6 naar behoren zouden worden geïnformeerd.

De ouders zouden eveneens op de hoogte worden gesteld.

In eerste instantie wilde de heer V slechts één informatieavond beleggen en wel voor alle ouders. Onder druk van de ouders van de leerlingen uit groep 6 is er voor hen nog een tweede informatieavond gehouden. Daarop zouden zij apart worden geïnformeerd over het vertrek van de heer Z. Op de algemene informatieavond zou dan het vertrek van de heer V worden besproken.

Op de informatieavonden werd geen duidelijkheid geschapen omtrent de redenen voor de wijze waarop de heren Z en V waren behandeld. Er leefden bij de ouders nog vele vragen. Zo was niet helder, waarom de heer V zich alleen door de resultaten van het onderzoek had laten leiden en zich niet op de hoogte heeft laten stellen door mensen die de school kenden, bijvoorbeeld m.r.-leden of oud-bestuursleden. Op een suggestie van ouders om een gesprek aan te gaan met een oud-leerkracht van School X is categorisch niet ingegaan. Deze leerkracht had heel veel informatie kunnen verstrekken. In juli 2006 is een relatie van de heer V als interim-directeur aangesteld.

De ouders ervoeren de houding van het bevoegd gezag als star. Van een eenmaal ingeslagen weg wilde men niet meer afwijken. Voor suggesties van ouders, waaruit mogelijkheden voor een bredere oriëntatie lagen, was men niet gevoelig.

In de zomerperiode is er tegen de heer Z een ontbindingsprocedure voor de kantonrechter gevoerd. Dat heeft geleid tot beëindiging van diens arbeidsovereenkomst.

De ouders kunnen zich in het geheel niet vinden in de wijze waarop met de heren Z en V is omgegaan. Het onderzoek dat tot het optreden van de heer V heeft geleid was beperkt. De behandeling die beide werknemers hebben ondergaan, geeft blijk van een scheve verhouding. Een directeur die minder goed heeft gefunctioneerd krijgt een andere arbeidsplaats, terwijl de arbeidsrelatie met de man die het slachtoffer was van dat minder goed functioneren, onvrijwillig wordt beëindigd.

Het tijdstip waarop tot het treffen van de kennelijk als noodzakelijk ervaren maatregelen is overgegaan, was wel zeer ongelukkig. Het was toen 4 weken voor de grote vakantie. Het plezier van de laatste fase van het schooljaar is daardoor voor de leerlingen vergald. Het treffen van maatregelen, indien al nodig, had best kunnen wachten tot de grote vakantie.

Bij het nemen van beslissingen over de heren V en de heer Z is de MR niet betrokken. Ook de MR is in strijd met de bedoeling van de wetgever voor voldongen feiten gesteld. Toen bleek hoe groot de weerslag van de maatregelen op de kinderen en hun ouders was, heeft het bevoegd gezag niet zelf het initiatief genomen om gesprekken aan te gaan. Wat er aan informatie is verstrekt, hebben de ouders op eigen verzoek gekregen. Zij hebben zich daardoor niet serieus genomen gevoeld.

Er is later geen enkele poging ondernomen om zaken alsnog uit te praten.

Het optreden van het bestuur strookt niet met wat van een katholieke school verwacht mag worden.

Beoordeling door de Commissie:

Het bevoegd gezag houdt een aantal scholen in stand, waaronder School X. Per januari 2006 is de heer V bij het bevoegd gezag als bestuursmanager in dienst is getreden. Hij heeft de personele verhoudingen op School X in een zodanige staat aangetroffen dat die tot ingrijpen noopte. De heer V heeft toen een onderzoek doen verrichten door een

extern bureau. De onderzoeksresultaten hebben het bevoegd gezag gebracht tot de onmiddellijke op non-actiefstelling van twee werknemers, de heren V, directeur, en de heer Z, leerkracht, en tot de onvrijwillige beëindiging van de arbeidsovereenkomst van één van hen, de heer Z. Met ingang van juli 2006 is er een interim-manager aangesteld op School X.

Voor de heer V is gezocht naar een andere werkkring binnen het bevoegd gezag.

Het bevoegd gezag heeft de Commissie aannemelijk kunnen maken dat zij met de maatregelen zoals die getroffen zijn, gegeven haar beleidsvrijheid opgetreden heeft zoals een schoolbestuur in vergelijkbare omstandigheden mocht handelen. Een bevoegd gezag, geconfronteerd met scheefgegroeide verhoudingen binnen het personeelsbestand van een school, moet soms krachtig optreden. Dat het gehouden onderzoek ondeugdelijk zou zijn, is de Commissie niet gebleken. Dat het bevoegd gezag op grond van het rapport zich noodzaak zag maatregelen te treffen in de personele sfeer is voldoende aannemelijk gemaakt. Dat er reden is om aan de capaciteiten van de benoemde interim-manager te twijfelen is de Commissie niet gebleken.

Voor zover de klacht betrekking heeft op de door het bevoegd gezag getroffen maatregelen en de totstandkoming daarvan, verklaart de Commissie die ongegrond.

Voor wat betreft de wijze waarop het bevoegd gezag met alle betrokkenen heeft gecommuniceerd stelt de Commissie vast dat er op juli 2006 een informatieavond is belegd voor ouders van kinderen uit de klas van de heer Z en nogmaals later in juli 2006 één voor alle ouders.

De heer V heeft toen met inachtneming van de privacy van de betrokken personeelsleden uitleg gegeven over de ontstane situatie.

Inmiddels waren de ouders in juni 2006 er al van op de hoogte dat er met de heer Z iets aan de hand was. Zij hadden van hun kinderen vernomen dat hij onverwachts niet meer op school was verschenen. Dat had al de nodige onrust veroorzaakt. Pas in juni 2006 heeft de heer V doen weten dat de ouders zouden worden voorgelicht. De uitnodigingen voor de bijeenkomsten zijn op die dag uitgegaan.

Door niet in juni 2006 zelf al de ouders in kennis te stellen van wat er op School X te verwachten viel heeft het bevoegd gezag de onrust bij voorbaat nodeloos verergerd.

Naar het oordeel van de Commissie heeft het bevoegd gezag in onvoldoende mate onderkend welke effecten de getroffen maatregelen op de leerlingen en daarmee op hun ouders zouden hebben.

Verder ziet de Commissie niet in waarom met de tegen de heer Z getroffen maatregelen niet kon worden gewacht tot de zomervakantie, dan wel totdat met de ouders overleg was gepleegd. Door het niet in acht nemen van uitstel is het onmogelijk geworden om bij de ouders draagvlak te vinden voor een ingrijpen dat gezien vanuit bestuursstandpunt wellicht goed te verdedigen was geweest.

De namens het bevoegd gezag gegeven reden dat een uitstel van de op non-actiefstelling van de heer Z en het vervolgens aanspannen van een ontbindingsprocedure tegen hem tot het verwerken van rechten had kunnen leiden, levert naar het oordeel van de Commissie onvoldoende redengeving op voor het onverwijlde optreden.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover daarmee wordt bedoeld op de wijze waarop namens het bevoegd gezag met de ouders is gecommuniceerd en op het tijdstip waarop de maatregelen tegen de heer Z werden getroffen.

Aanbeveling:

Aangezien de Commissie er goede nota van heeft genomen, dat het bestuur weer met de ouders in contact zal treden, ziet de Commissie af van het doen van een aanbeveling.

06/07 N-20 School heeft niet adequaat gereageerd op heftig insult van een leerlinge. Ouders zijn niet tijdig op de hoogte gebracht. De dag na het insult moest de vader de mentor nog op de hoogte brengen. De school heeft weinig blijk van belangstelling gegeven.

De klacht is afkomstig van de heer A, vader van de minderjarige B, leerlinge van College X. Zij richt zich tegen de schoolleiding van College X.

Inhoud van de klacht:

In januari 2007 heeft de zestienjarige B op school een behoorlijk heftig insult gekregen. Zij vertoonde schokkende bewegingen. Zij is ook buiten bewustzijn geweest.

Pas na een uur werden B's ouders over de gebeurtenis gebeld.

Het insult heeft ingrijpende gevolgen gehad. B heeft twee weken in het ziekenhuis verbleven. Er zijn daar allerlei onderzoeken, waaronder neurologische, verricht.

B's lichaam is tengevolge van het insult aan de linkerkant ongevoelig. Haar reactie en haar spraak zijn verminderd. Zij staat op de wachtlijst voor een revalidatiecentrum.

Het herstel verloopt traag en moeizaam.

Toen klager de dag na het insult contact opnam met B's mentor, bleek dat klager zelf haar nog op de hoogte moest stellen van het insult en de ernst daarvan. Via de schoolorganisatie was de mentor niet van de gebeurtenis in kennis gesteld.

De eerste twee en een halve week hebben klager en zijn echtgenote op enkele telefoontjes van de mentor na niets van de school mogen vernemen. Het eerste contact moest van henzelf uitgaan.

De belangstelling van de school die B tijdens haar afwezigheid heeft ondervonden, was miniem te noemen.

Klagers hebben ondervonden dat de wijze van communiceren van College X slecht is. Zij staven dit aan de hand van de volgende gegevens:

- Vanaf januari 2007 heeft klager herhaaldelijk verzocht om het verslag van de gebeurtenissen van 15 januari van de bedrijfshulpverlener, de heer Z.

Klager beschikt ondanks de toezegging van de mentor nog steeds niet over een verslag van de bedrijfshulpverlener van de gebeurtenis van 15 januari.

- Uit het bericht van de heer Z van februari bleek dat B voor 15 januari vaker insulden heeft gehad. Klager moest vaststellen dat die insulden nooit aan zijn echtgenote en hem zijn gemeld.

Toen klager van die eerdere insulden de verslagen wilde, kwam klager erachter dat die nooit zijn gemaakt.

- In januari 2007 heeft klager aan het eind van de middag telefonisch verzocht om de fiets van B te mogen ophalen. De vertrouwenspersoon heeft klager toen medegedeeld dat dat op dat moment niet mogelijk was, omdat het schoolgebouw al dicht was. Klager zou later door de conciërge teruggebeld worden. Dat is evenwel niet geschied. Toen de fiets drie weken nadien werd opgehaald, bleek die al die tijd op het schoolplein gelegen te hebben. Er waren toen onderdelen van de fiets vernield.

Klager en zijn echtgenote achten zich door College X. De houding van de schoolleiding hebben zij als gevoelloos ervaren.

Beoordeling door de Commissie:

Voor de Commissie is vast komen te staan dat B voor 15 januari 2007 verschijnselen heeft vertoond die konden wijzen op insulden. Daarvan heeft op uitdrukkelijk verzoek

van B de school aan haar ouders geen melding gemaakt. Wat er van B bekend was bij de schoolleiding kwam erop neer dat zij wel eens last had van flauwtes.

Het insult van 15 januari 2007 in combinatie met de voorgeschiedenis is niet als dermate ernstig onderkend dat dat op alle punten tot adequaat handelen heeft geleid. Pas een uur na het insult is contact opgenomen met de ouders van B. Verder blijkt er in de weergave van de gebeurtenis door de bedrijfshulpverlening een aantal medisch relevante gegevens te ontbreken.

Namens de schoolleiding is aangegeven dat zij het betreurt B's ouders niet eerder in kennis te hebben gesteld van wat zich eerder bij B aan incidenten heeft voorgedaan.

Voor zover de klacht betoogt dat het optreden van de school ten aanzien van het insult van 15 januari en van de daaraan voorafgaande incidenten niet adequaat is geweest, verklaart de Commissie die gegrond.

Voor het overige is het optreden van College X, locatie Y, tegenover B, klager en diens echtgenote in de tijd na 15 januari 2007 ter beoordeling.

In dat verband zijn voor de Commissie de volgende feiten en omstandigheden van belang:

- De schoolleiding heeft na 15 januari gedurende een periode van twee en een halve week niet zelf contact gezocht met de ouders van B. Gelet op de ernst van de situatie had een spoediger blijk van belangstelling voor B's situatie in de rede gelegen.

- De organisatie is niet eenduidig geweest over de vraag of er aan klager een verslag zou worden verstrekt van het insult van 15 januari 2007. Na een aanvankelijke toezegging van de mentor verklaarde de schoolleiding later bij monde van mevrouw W niet bereid te zijn schriftelijke verslaglegging te doen aan klager zelf.

- Ten onrechte is namens de school bij klager de indruk gewekt dat de fiets van B zich gedurende haar afwezigheid binnen het schoolgebouw bevond.

Naar het oordeel van de Commissie is College X in haar wijze van communiceren met B en haar ouders op een aantal punten tekortgeschoten.

Voor zover de klacht daarop doelt, verklaart de Commissie die gegrond.

Aanbeveling:

De Commissie adviseert het bevoegd gezag het Handelingsprotocol Veilige School aan te vullen in die zin dat daarin niet alleen staat hoe te handelen ingeval van grensoverschrijdend gedrag, maar dat ook voorzien wordt in een draaiboek voor situaties waarin op school de gezondheid van een leerling onverwachts wordt bedreigd.

06/07 N-21 Leerling wordt op basisschool als peuter behandeld. Hij krijgt niet het onderwijs dat voor hem geschikt is. Pogingen van klagster om de situatie te veranderen mislukken steeds, omdat zij door haar allochtone afkomst steeds in het ongelijk wordt gesteld.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, moeder van de minderjarige B, leerling van de Basisschool X. Zij richt zich tegen de heer Y, als voorzitter aan het bevoegd gezag verbonden.

Inhoud van de klacht:

B zit ondanks zijn leeftijd nog steeds in groep 2 van School X. Klagster is het daarmee niet eens. Zij kan geen wijziging in die situatie bewerkstelligen. Klagster is van Turkse afkomst.

Door haar gebrekkige kennis van het Nederlands wordt zij namelijk overal in het ongelijk gesteld. De directeur van School X is een zeer onredelijke man.

Men wil B op een school voor speciaal onderwijs plaatsten. Daar hoort hij niet thuis. Het onderwijs dat hij zou moeten krijgen, ontvangt hij niet. B wordt als een peuter behandeld. Hij is intelligent genoeg voor het regulier basisonderwijs. Er is zelfs een verwijderingsprocedure in het vooruitzicht gesteld.

Oordeel van de Commissie:

Aangeklaagde heeft aangegeven dat B een lange zorggeschiedenis op School X heeft. Op School X is men tot de bevinding gekomen dat de school B niet meer de zorg kan bieden die hij nodig heeft. Men heeft zich de nodige moeite getroost om dat aan klaagster duidelijk te maken. In de vele gesprekken die gevoerd zijn, heeft steeds iemand als tolk gefungeerd. De Externe Zorgcommissie heeft plaatsing op een school voor speciaal basisonderwijs en pedagogische hulpverlening in de thuissituatie geadviseerd.

Klaagster heeft aan deze advisering geen medewerking willen verlenen. Voor School X was dat reden om bij het Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) te melden dat B de nodige zorg onthouden wordt. Als klaagster weigerachtig zou blijven, zou het AMK vervolgstappen ondernemen.

School X heeft getracht bij klaagster draagvlak te vinden voor de noodzaak tot aanmelding van B bij het speciaal basisonderwijs. De heer Z, directeur van School X, heeft samen met B's ouders een bezoek gebracht aan een school voor speciaal basisonderwijs. Momenteel zit B nog steeds in een kleutergroep. Hij krijgt daar aandacht op maat.

B kan gelet op zijn ontwikkeling nog steeds niet naar groep 3. Klaagster is op de hoogte gesteld van de achterblijvende ontwikkeling van haar kind. Dat heeft haar niet tot wijziging van haar standpunt gebracht.

Toen bleek dat de pogingen om klaagster te overtuigen faalden, is besloten tot een verwijderingsprocedure over te gaan. School X is namelijk niet meer in staat voldoende tegemoet te komen aan de hulpbehoefte van B. Bij iedere verwijderingsprocedure, zo ook bij deze, wordt zorgvuldig te werk gegaan. Men hanteert daarbij de door het bevoegd gezag vastgestelde procedure. Er is een school bereid B te plaatsten. De leerplichtambtenaar steunt het standpunt van de school.

De Commissie is van oordeel dat School X met de problematiek waarin B zich bevindt, is omgegaan als van een goed functionerende basisschool verwacht mag worden.

De Commissie verklaart de klacht, gericht tegen de behandeling van B, ongegrond.

De Commissie heeft in de wijze waarop de heer Z, directeur van School X, met de problemen van B is omgegaan, geen aanwijzingen voor diens onredelijkheid kunnen vinden. Waar de klacht zich richt tegen de heer Z in het bijzonder, verklaart de Commissie die ongegrond.

06/07 N-27 Leerkracht heeft leerling te hard aangepakt. Er is zelfs fysiek geweld gebruikt. De leerkracht is erop uit om de leerling kwaad te krijgen en om dan hard tegen hem op te treden. Daardoor krijgt hij vat op hem. De houding van de directie houdt dergelijke misstanden in stand.

De klacht is afkomstig van mevrouw A moeder van de minderjarige B, leerling van School X. Zij richt zich tegen de heren K, L en M, respectievelijk als leerkracht, directeur en adjunct-directeur verbonden aan School X.

Inhoud van de klacht:

In maart 2007 was het na een incident op het schoolplein onrustig in de klas van B. Hij had ten onrechte de schuld gekregen van het roepen van een scheldwoord. Dat had hem boos gemaakt.

Toen B tijdens de les de klas uitliep, kwam de heer K achter hem aan. Deze heeft B veel te hard aangepakt. Hij is boven op hem gaan zitten en heeft toen op ruwe wijze achter zijn rug zijn arm omgedraaid.

Daarna heeft K B met nog steeds de arm omgedraaid meegenomen naar een aparte kamer. Toen B nog steeds weerstand bood, is K weer op hem gaan zitten en heeft toen weer zijn arm omgedraaid.

Dit handelen heeft B veel pijn veroorzaakt. Hij bleek later een blauwe plek en een harde schijf in de arm te hebben van het vastpakken.

Het optreden van de heer K valt als mishandeling te kenschetsen.

Het incident staat niet op zichzelf. De heer K weet hoe hij B kwaad moet krijgen. Door dan hard tegen hem op te treden krijgt hij dan weer vat op hem.

De heer K heeft B een half jaar lang zijn brood en drinken ontnomen.

Klaagster heeft haar grieven tegen de heer K aan de schooldirectie voorgelegd. Zij heeft ooit plaatsing van B in een andere klas voorgesteld. Met de directie komt zij niet verder. De directie houdt haar personeelsleden de hand boven het hoofd. Daardoor blijven misstanden bestaan.

Beoordeling door de Commissie:

De heer K heeft in het midden gebracht dat op 13 maart 2007 het agressieve gedrag van B dermate risicovol was voor hemzelf en zijn klasgenoten, dat er geen andere mogelijkheid was dan fysiek ingrijpen.

Het vastpakken van B is geschied volgens de stappen en de regels van de cursus "Controle en Fysieke Beheersing".

Uitgangspunt daarbij is een rustige, emotionele aanpak waarbij de veiligheid van de leerling wordt gewaarborgd. Het toebrengen van pijn wordt tot een minimum beperkt.

De heer K heeft iedere verdergaande stap in zijn aanpak aan B vooraf medegedeeld. De bedoeling daarvan was dat niet nodeloos werd geprovoceerd.

Nadat K B op de grond had gelegd, heeft hij hem samen met een pedagogisch medewerkster naar een prikkelarme ruimte gebracht. Daarbij was deskundige begeleiding aanwezig.

De heer K heeft duidelijk kunnen maken dat er op de bewuste datum voor hem een noodzaak bestond om door middel van fysiek ingrijpen het gedrag van B te corrigeren. Voor de Commissie is niet aannemelijk geworden dat de heer K bij zijn optreden de grenzen van het geoorloofde heeft overschreden.

De Commissie verklaart de klacht tegen de heer K met betrekking tot het incident van 13 maart 2007 ongegrond

In de klacht wordt de heer K ook van enkele andere pedagogisch onverantwoorde handelingen beschuldigd. Van die handelingen heeft hij een andere lezing gegeven.

De heer K heeft gesteld dat van eten en drinken onthouden geen sprake is geweest. Wel heeft B bij wijze van straf een aantal keren zijn eten later mogen pakken dan de andere leerlingen. Dat vond dan zijn verklaring in zijn gedrag.

Voor de Commissie is de juistheid van de andere door klaagster geuite beschuldigingen tegen de heer K niet komen vast te staan. Zij verklaart de klacht op dat punt eveneens ongegrond.

Door de directie is gesteld dat zij in het optreden van de heer K geen onverantwoord of laakbaar handelen heeft kunnen ontdekken. De directie kon daardoor tot die bevinding komen dat er geen grensoverschrijdend gedrag van hem had plaatsgevonden.

De Commissie verklaart de klacht, waar die zich richt tegen de directie, ongegrond.

06/07 N-30 Gescheiden vader is van oordeel dat de school niet met hem communiceert als wel zou moeten. Van afwezigheid wordt vader niet op de hoogte gesteld. Vader mag zijn nieuwe partner niet meenemen naar de tafeltjesavonden. Gescheiden vader wordt door de school gepasseerd.

De klacht is afkomstig van de heer A, klager, vader van de minderjarige B, leerling van de R.K. Basisschool X. Zij is gericht tegen de heer K, en mevrouw L, respectievelijk als directeur en intern begeleider aan School X verbonden.

Inhoud van de klacht:

Klager is gescheiden van de moeder van B. Zij oefenen beiden de ouderlijke macht uit over B, die ten tijde van het indienen van de klacht vijf jaar is.

Klager verwijt de school dat zij met hem in zijn hoedanigheid van verzorgende ouder niet zo communiceert zoals van een school mag worden verwacht.

Dat blijkt uit de volgende feiten en omstandigheden:

B is veelvuldig niet aanwezig op school, zonder dat klager daarvan op de hoogte wordt gesteld. Dat klemt temeer daar tweemaal het signaal is afgegeven dat B niet goed mee kon komen.

De school maakt het door haar gebrekkige informatievoorziening voor klager onmogelijk om constructief met het leerproces van B bezig te zijn.

Er is een begeleidingstraject voor logopedie voor B ingezet. Daarnaast krijgt hij hulp van de fysiotherapeut.

Voor deze extra ondersteuning heeft de school klager vooraf niet verzocht om zijn toestemming. Volstaan is met het vragen van toestemming aan de moeder van B.

Klager mag zijn huidige echtgenote niet meenemen naar de tafeltjesavonden, terwijl zij duidelijk blijkt geeft van een grote betrokkenheid bij de problematiek van B. Een onderbouwing van dat verbod is niet gegeven.

Zeker gegeven de bijzondere begeleiding die B nodig heeft, dient de communicatie tussen de school en klager optimaal te zijn. School X heeft echter vele steken laten vallen.

De terugkoppeling over de resultaten van de begeleiding verloopt moeizaam. Door de opstelling van de directie van School X wordt klager steeds gedwongen zelf het initiatief te nemen voor de informatievoorziening.

Afspraken die tussen klager en de school zijn gemaakt, worden in onvoldoende mate nageleefd.

Klagers andere zoon zit op een andere school. De communicatie tussen die school en klager verloopt wel goed. Het optreden van School X kan dus ook anders.

De wijze waarop School X communiceert, is onprofessioneel.

Beoordeling door de Commissie:

Voor de Commissie is relevant dat de ouders van B, geboren in 1999, na hun scheiding het co-ouderschap vervullen. Het contact tussen klager en de moeder van B verloopt zeer moeizaam. Van School X vereist dat een behoedzaam manoeuvreren.

Zij moet er, gegeven de netelige verhoudingen, rekening mee houden dat zij beide ouders zoveel mogelijk gelijk dient te behandelen en recht te doen.

De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat klager onvoldoende op de hoogte wordt gehouden van B's bovenmatige afwezigheid komt de Commissie tot de bevinding dat het haar onmogelijk is de juistheid daarvan vast te stellen. Namens de school is namelijk aangevoerd dat er geen sprake is van bovenmatig verzuim van B.

De Commissie verklaart voor wat betreft dit onderdeel de klacht ongegrond.

Voor zover de klacht behelst dat derden worden ingeschakeld zonder dat klager daarvoor om toestemming wordt gevraagd overweegt de Commissie dat het daarbij gaat om ondersteuning waartoe niet de school het initiatief heeft genomen, maar de huisarts. Het betrof extra begeleiding door de logopedist en door de fysiotherapeut. Dat klager vooraf niet is geraadpleegd kan ook de school niet worden tegengeworpen. Namens de school is aannemelijk gemaakt dat, voor zover zij in het voortraject een adviserende rol heeft gehad, zij daarvan klager op correcte wijze op de hoogte heeft gesteld. De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Een onderdeel van de klacht houdt in dat de school in haar informatieverplichting jegens klager tekortschiet. Ter staving daarvan is ingebracht dat klagers huidige echtgenote niet aanwezig mag zijn bij de tafeltjesavonden.

Namens de school is aangevoerd dat zij als beleid hanteert dat in principe gescheiden ouders samen de tafeltjesavonden bezoeken. Als een van hen bezwaar maakt tegen de aanwezigheid van een andere partner van de andere ouder, wordt die partner niet toegelaten.

In de gevallen waarop klager doelt, is dat beleid ten aanzien van hem en zijn partner toegepast.

Het staat de school vrij een dergelijk beleid te hanteren. Er is niet gebleken dat dat ten opzichte van klager onredelijk heeft uitgewerkt.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Namens de school is aannemelijk gemaakt dat zij alles wat zij redelijkerwijs heeft kunnen doen voor B, heeft gedaan. Niet gebleken is dat zij, gegeven de problemen tussen klager en de moeder van B in de communicatie grenzen heeft overschreden.

De Commissie verklaart te dezen aanzien de klacht ongegrond.

Aanbeveling:

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan dat zij de wijze waarop de scholen dienen om te gaan met het informeren en raadplegen van gescheiden ouders op papier zet, zodat belanghebbenden weten hoever hun rechten en verplichtingen reiken.

06/07 N-34 School doet te weinig tegen leerling die door zijn gedragingen een bedreiging vormt voor andere leerlingen. Het heeft geen zin om de problematiek met de schooldirecteur te bespreken, omdat die stelselmatig de zaken verdraait.

De klacht van de heer en mevrouw A, klagers, ouders van de minderjarige B, ex-leerling van de basisschool X. Zij is gericht tegen de heer K, als directeur verbonden aan School X en de individuele leden van de medezeggenschapsraad.

Inhoud van de klacht:

De wijze waarop een leerling uit de groep van B zich gedraagt, brengt de veiligheid van de andere leerlingen in gevaar. B is door deze leerling in het gezicht gestompt, van de trap geduwd, meerdere keren geslagen, geschopt en uitgescholden. Het betreft een leerling die al langer problematisch gedrag vertoont. Ook andere leerlingen blijken door dezelfde leerling te zijn gepest, zoals ouders aan klagers hebben laten weten.

De gesprekken met de directeur hierover hebben niet tot effectieve maatregelen van de kant van de school geleid.

De heer K schuift de verantwoordelijkheid voor die incidenten die plaatsvonden tijdens de Tussen Schoolse Opvang (TSO) ten onrechte af naar de TSO.

Klagers zijn misleid omdat zij bij de inschrijving van hun kinderen niet zijn geïnformeerd over de problematiek in groep 7.

Klagers zijn getuige geweest van onpedagogisch optreden van de heer K tegenover leerlingen in de vorm van hard schreeuwen en fysiek contact.

Het is zinloos om met de heer K te discussiëren omdat hij structureel de zaken verdraait.

Ten aanzien van de brief van mei 2007 die door de heer K mede namens de MR is verzonden.

De heer K heeft in zijn brief aan de ouders van groep 7 niet vermeld dat hij zelf klagers expliciet heeft uitgenodigd om ouders met klachten over de betreffende leerling bij hem langs te sturen. De brief is lasterlijk jegens klagers wier goede naam en integriteit worden geschaad. Klagers zijn niet vooraf door de directeur of MR gehoord. Discussie over ongewenste situaties op school wordt op deze manier ontmoedigd.

Beoordeling door de Commissie:

De heer K heeft uiteengezet dat School X een school in opbouw is in een nieuwbouwwijk. De heer K heeft in zijn verweer erkend dat er in de groep van B problemen zijn geweest met name als gevolg van de snelle ontwikkeling van een heterogene groep van enkele leerlingen naar een homogene groep van 30 leerlingen. De heer K heeft aangegeven op welke wijze de school op deze problematiek heeft ingespeeld. Deze maatregelen betreffen het inschakelen van schoolmaatschappelijk werk en een medewerker van WSNS met betrekking tot een leerling, het organiseren van een ouderavond over de wijze waarop de school omgaat met pestproblematiek, het invoeren van een pestprotocol en van de 'Stopmethode'.

De Commissie acht gelet op de omstandigheden en de in gang gezette maatregelen de klacht voor zover deze inhoudt dat de school te kort schiet in haar zorgplicht, niet gegrond.

Blijkens de wet draagt het bevoegd gezag zorg voor een opvangvoorziening tijdens de middagpauze. Ook indien het bevoegd gezag hiervoor een derde inschakelt, blijft het bevoegd gezag, en op schoolniveau de directeur van de school, uiteindelijk verantwoordelijk voor (de kwaliteit van) de opvang.

De heer K heeft, blijkens de stukken, twee gesprekken gevoerd met klagers over hetgeen B is overkomen. Daarnaast is er een gesprek geweest met de adjunct-directeur, de leidster van de TSO en de moeders van de betrokken leerlingen.

Het is de Commissie niet gebleken dat er concrete maatregelen – anders dan een meldingsplicht voor de betrokken leerlingen en een oproep om hun onenigheid zelf op te lossen - zijn genomen om te voorkomen dat het gedrag van de leerling die B gestompt, geslagen en geduwd heeft, de veiligheid van de leerlingen in gevaar brengt.

Gelet op de ernst van de voorvallen ook met betrekking tot andere leerlingen is de Commissie van oordeel dat de klagers terecht klagen over het uitblijven van dergelijke maatregelen. Dat de directeur zich op het standpunt stelt dat hij vertrouwelijke informatie over leerlingen niet aan andere ouders doorgeeft, is terecht maar dat hoeft niet in de weg te staan aan het nemen van effectieve maatregelen.

De Commissie acht de klacht in zoverre gegrond.

Ter onderbouwing van de klacht dat het functioneren en het gedrag van de heer K niet overeenkomen met hetgeen van een directeur van een basisschool mag worden verwacht, hebben klagers samengevat aangevoerd dat de heer K geen informatie heeft verstrekt over de problematiek van de groep waarin B geplaatst is en over een leerling van die groep met problematisch gedrag, voorts dat hij zich onpedagogisch gedraagt, incidenten bagatelliseert, feiten verdraait, aan klagers het zwijgen heeft opgelegd en de goede naam van klagers door verzending van de brief van mei 2007 heeft aangetast. De heer K heeft aangegeven dat er over de problematiek van de groep al in het begin van het schooljaar een informatieavond is gehouden.

Ten aanzien van de brief van mei 2007 die door de directeur mede namens de MR is verstuurd als reactie op een brief van klagers aan een aantal ouders met opmerkingen en vragen over de medeleerling van B, merkt de Commissie het volgende op dat zij slechts een oordeel kan geven over de rol van de heer K.

Vooreerst merkt de Commissie op dat gelet op hetgeen hierover door de heer K gesteld is, er sprake is geweest van een misverstand waar klagers een 'uitnodiging' van de heer K om klagers naar hem te sturen mogelijk hebben opgevat als een verzoek om actief klagers en klachten te verzamelen.

Naar het oordeel van de Commissie had de heer K nadat hij van de brief van klagers kennis had genomen, eerst met klagers contact op moeten nemen. Dan zou hem bijvoorbeeld gebleken zijn dat klagers een beperkt aantal ouders hebben benaderd, hetgeen naar alle waarschijnlijkheid tot een andere reactie van de kant van de heer K had geleid. Voorts acht de Commissie voor het betrekken van de MR bij deze kwestie op de wijze zoals nu is gebeurd, geen goede reden aanwezig. Op grond van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat het handelen van de heer K in dit opzicht onzorgvuldig is geweest en dat klagers hierover terecht klagen.

Het gaat naar het oordeel van de Commissie echter te ver om tot de conclusie te komen dat sprake is van onvoldoende functioneren als directeur. De Commissie acht de klacht in zoverre ongegrond.

06/07 N-37 Leerkracht van basisschool heeft onvoldoende rekening gehouden met de leer- en ontwikkelingsbehoefte van een leerling. Haar optreden ontaardde in een machtsstrijd met de ouders. Leerkracht was moeilijk te benaderen

De klacht van de heer en mevrouw A, klagers, ouders van de minderjarige B, ex-leerling van de R.K. Basisschool X. Zij is gericht tegen mevrouw K, als leerkracht verbonden aan School X, aangeklaagde.

Inhoud van de klacht:

Aangeklaagde was gedurende het schooljaar 2006-07 in groep 7 de leerkracht van B. Klagers hebben aangeklaagde de ruimte gegeven om op haar manier met B om te gaan. Blijkbaar dacht aangeklaagde de situatie onder controle te hebben maar dat was dat niet zo. Het was beter geweest als zij in een eerder stadium hulp had ingeroepen en contact had opgenomen met klagers.

Het is zeer kwetsend geweest dat aangeklaagde B voor de klas tot huilens toe voor schut heeft gezet. Noch aangeklaagde noch de directie namens aangeklaagde heeft hiervoor excuses aangeboden.

Aangeklaagde heeft met betrekking tot de acties die voortvloeiden uit de handelingsgerichte procesdiagnose (HPGD) wanprestatie geleverd. Zij is haar eigen koers blijven varen.

Beoordeling door de Commissie:

Aangeklaagde en het bevoegd gezag hebben de onderdelen 1 en 4 van de klacht gemotiveerd onder overlegging van stukken en verslagen weersproken. Uit dit verweer blijkt dat B structureel een aanzienlijk aantal extra activiteiten aangeboden heeft gekregen en voorts dat aangeklaagde na het uitvoeren van de Handelingsgerichte Procesdiagnostiek conform de afspraken daarover heeft gehandeld. De Commissie acht deze onderdelen van de klacht ongegrond.

De grond die klagers hebben aangevoerd voor het tweede onderdeel van de klacht is, naar de Commissie begrijpt, het incident waarbij de aangeklaagde B voor de klas het clowneske gedrag heeft laten uitvoeren dat hij op zijn eigen plaats vertoonde net zolang tot hij ging huilen. Zoals de aangeklaagde zelf in haar verweer stelt was dit een ontactische en onpedagogische aanpak. De Commissie deelt die opvatting. Het feit dat het geen gemakkelijke leerling betrof die door zijn gedrag de situatie in de klas onder druk zette, doet hieraan niet af. Van een leerkracht mag verwacht worden dat zij een escalatie als zich blijkbaar heeft voorgedaan, voorkomt. Voor zover de klacht behelst dat in dit opzicht sprake is van onpedagogisch handelen acht de Commissie de klacht gegrond. Of hier gesproken moet worden van een machtsstrijd laat de Commissie verder in het midden.

Ter zitting is de Commissie gebleken dat klagers vooral gegriefd zijn doordat aangeklaagde niet aan klagers heeft laten weten dat zij het incident dat hiervoor is beschreven betreurde. Deze klacht is niet als zodanig door klagers in het klaagschrift geformuleerd, maar in het klachtenformulier wordt wel als oplossing door klagers voorgesteld dat aangeklaagde een oprecht excuus ten aanzien van haar handelen aanbiedt.

Vast staat dat aangeklaagde de dag volgende op de gebeurtenis de moeder van B op de hoogte heeft gebracht. Maar de Commissie is niet gebleken dat door of namens aangeklaagde aan de klagers in enigerlei vorm excuus is aangeboden voor het gebeurde. Naar het oordeel van de Commissie had dit wel behoren te gebeuren. Inmiddels heeft aangeklaagde ter zitting uitdrukkelijk verklaard dat haar handelwijze achteraf bezien misschien niet goed is geweest en dat als zij daarmee B en zijn ouders heeft gekwetst, haar dat spijt. Naar de mening van de Commissie is hiermee voldoende aan klagers verzoek tegemoet gekomen.

Ten aanzien van onderdeel 3 van de klacht stelt de Commissie vast dat partijen ter zitting hebben verklaard dat er tot januari/februari 2007 een normaal contact tussen klagers en aangeklaagde bestond. Dat ouders met de ene leerkracht een wat soepeler contact hebben dan met de andere leerkracht is een normaal gegeven. De Commissie heeft van klagers geen redenen vernomen ter onderbouwing van de stelling dat aangeklaagde in het algemeen voor hen zeer moeilijk benaderbaar is geweest.

Over de situatie na februari 2007 stelt aangeklaagde dat de ouders het contact met haar hebben verbroken na het incident en alleen nog contact wensten met de adjunct-directeur, en voorts dat zij er ook moeite mee had om met klagers in contact te treden toen bleek dat klagers jegens anderen haar functioneren ter discussie stelden. Klagers stellen dat zij na het incident hebben gewacht op een reactie van de kant van de aangeklaagde. Dat het contact tussen klagers en aangeklaagde als gevolg van het incident en de nasleep daarvan onder druk is komen te staan acht de Commissie op zichzelf begrijpelijk. De Commissie acht het in de eerste plaats op de weg van de schoolleiding te liggen om te trachten een dergelijke situatie te normaliseren. Dat dit kennelijk niet is gelukt, valt naar het oordeel van de Commissie niet te verwijten aan aangeklaagde. De Commissie acht dit onderdeel van de klacht ongegrond.

06/07 N-40 Leerkracht heeft zich tegenover minderjarige leerlinge ongewenst gedragen. Hij raakte haar vaak aan en plaatste daarbij seksueel getinte opmerkingen. De leerkracht kwam vaak met zijn gezicht dichtbij dat van de leerlinge. De leerlinge stelde op het gedrag van de leerkracht in het geheel geen prijs.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, klagster, moeder van de minderjarige B, leerlinge van de School X. Zij is gericht tegen de heer K, als docent verbonden aan School X, aangeklaagde.

Inhoud van de klacht:

B, ten tijde van het indienen van de klacht 16 jaar, is leerlinge van School X. Aangeklaagde, als leerkracht verbonden aan School X heeft zich in het schooljaar 2006/2007 ongewenst tegenover B gedragen. Hij zocht haar bij voortduring op, sprak haar aan met opmerkingen als "Hoeveel maanden ben je al zwanger" en "Je verkramp". Aangeklaagde raakte B aan op een wijze die zij niet waardeerde. Hij legde zijn arm om haar schouder, legde zijn hand in haar nek, trok haar truitje omhoog, ging met zijn vingers over haar buik en gaf haar tikjes op haar de billen. Aangeklaagde kwam vaak met zijn gezicht heel dichtbij dat van B.

Aangeklaagde gedroeg zich altijd vriendelijk tegenover B, maar dat op een overdreven manier.

Aangeklaagde heeft B ook tegen haar zin gebeld. Hij heeft haar ook sms'jes gestuurd. B stelde op het optreden van aangeklaagde tegenover haar geen prijs.

Aangeklaagde staat op school bekend om zijn gedrag.

Beoordeling door de Commissie:

Op de hoorzitting van 19 november 2007 heeft de Commissie klagster en aangeklaagde gehoord. De Commissie heeft het toen noodzakelijk gevonden nadere informatie in te winnen door personen te horen.

De voorzitter heeft 26 november 2007 in tegenwoordigheid van de secretaris B zelf gehoord. Van wat zij heeft verklaard is daarna verslag gedaan op de zitting.

De verklaring van B hield – samengevat – in:

"Aangeklaagde zat aan mij. Hij deed mijn trui omhoog. Daarbij zei hij dat ik dikker was geworden. Hij voelde daarbij aan mijn buik en mijn nek. Hij vroeg mij of ik zwanger was geworden. Het gedrag van aangeklaagde ging heel lang door. Ik liet duidelijk merken dat ik daarvan niet gediend was. Hij vond mij toen brutaal. Op een gegeven moment kwam aangeklaagde iedere dag naar mij toe. Hij zat aan mijn haar en hij zei, toen ik een minirok aan had: "Jouw bil is groter geworden."

Aangeklaagde liet het daar niet bij. Hij zond mij ook sms'jes en hij belde mij op."

Desgevraagd verklaarde B dat de bijzonderheden in de brief van klagster, waarin zij de klacht aanhangig heeft gemaakt, juist zijn.

Na het horen van B is de mondelinge behandeling heropend. De Commissie heeft toen de heer L, als coördinator verbonden aan School X, gehoord.

Het dossier bevat een verklaring van B over de gedragingen van aangeklaagde. De heer L heeft die verklaring opgesteld aan de hand van wat B hem in zijn hoedanigheid van vertrouwenspersoon, had medegedeeld. De verklaring maakt melding van seksueel getinte opmerkingen en ongewenste aanrakingen van aangeklaagde in de richting van B. Er staat onder meer het volgende in:

- Vlak voor Pasen 2007 zei aangeklaagde tegen B: "Draai je even om, je bil is groter geworden."
- Daarna maakte hij iedere keer waarop hij B tegenkwam opmerkingen als "je bent mooi", "je bent dik maar dat staat je wel" en "wat heb je aan, sta eens op". Daarbij pakte hij vaak B's arm vast.

- Op of omstreeks 18 april 2007 kwam aangeklaagde B tegen en zei toen: “Je moet mijn opmerkingen over dik zijn niet serieus nemen, je moet gaan sporten, maar ‘t staat je wel.” Terwijl aangeklaagde dat zei, streefde hij een paar seconden over de buik van B.

De heer L heeft ter zitting verklaard dat de door hem opgestelde verklaring overeenstemt met wat hij van B heeft vernomen. B was tijdens het doen van haar mededelingen emotioneel.

Tussen het horen van B en het op papier zetten van de verklaring zaten enkele dagen.

Aangeklaagde heeft een aantal handelingen die hem worden verweten niet ontkend, maar in een andere context geplaatst.

In het dossier komt een schriftelijke reactie voor van aangeklaagde op de verklaring, opgesteld door de heer L.

In die reactie heeft aangeklaagde aangegeven dat hij tegen B heeft gezegd dat zij mooi is. Hij stelt daarmee alleen maar aan te hebben willen geven dat zij zich geen zorgen hoefde te maken om haar uiterlijk. Van een seksuele lading was geen sprake.

In diezelfde reactie heeft aangeklaagde verklaard dat, toen B in een bepaalde periode was gegroeid, hij had gezegd dat zij daarop moest letten. Hij had daarbij gewezen naar haar buik en daarbij de buik aangeraakt. In zijn schriftelijke reactie maakt aangeklaagde de opmerking dat dat aanraken van de buik niet hoort.

Aangeklaagde heeft in zijn brief van 19 september 2007 naar voren gebracht dat van grensoverschrijdende gedragingen van hem de oorzaak gezocht moet worden in medicijngebruik. In dezelfde brief verklaart aangeklaagde dat hij B en haar ouders excuses wil aanbieden voor gedrag dat hij niet heeft gewild maar helaas wel heeft vertoond.

Voor de Commissie is in voldoende mate vast komen te staan dat aangeklaagde zich aan een aantal gedragingen heeft schuldig gemaakt die hem in de klacht worden verweten.

Aangeklaagde heeft een aantal seksueel getinte opmerkingen in de richting van B gemaakt, ook toen hem duidelijk moest zijn dat daarop geen prijs werd gesteld. Verder heeft aangeklaagde B's buik aangeraakt, terwijl hij het toen had over haar lichaamsomvang.

Voor de Commissie staat voorop dat een leraar de professional is, bij wie een leerling zich veilig moet kunnen voelen. De leerling verkeert in een afhankelijkheidsrelatie. De leraar dient zich dan ook te onthouden van gedragingen en opmerkingen die een seksuele lading in de richting van de leerling hebben of kunnen hebben.

Aangeklaagde heeft in het contact met B in onvoldoende mate de terughoudendheid in acht genomen, die van hem verwacht mocht worden. Hij heeft daarmee grenzen van de betamelijkheid meermalen overschreden.

Op grond van het vorenstaande verklaart de commissie de klacht gegrond.

Aanbeveling:

De Commissie stelt bij de behandeling van klachten prijs op een zo zorgvuldig mogelijk samengesteld dossier. Zij adviseert daarom School X er zorg voor te dragen dat schriftelijke verklaringen die worden overgelegd zijn voorzien van de naam van degene wie het betreft en van een datum.

06/07 N-42 Schoolbestuur heeft op bedreigingen die van een vader uitgingen naar een leerkracht niet adequaat gereageerd. Er is zelfs pressie op leerkracht uitgeoefend om aangifte in te trekken. Aan de leerkracht werd als oorzaak van de problematiek gebrek aan professionaliteit voorgehouden.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, klaagster, als leerkracht verbonden aan de R.K. Basisschool X. Zij is gericht tegen het bevoegd gezag.

Inhoud van de klacht:

Klaagster is bijna 25 jaar werkzaam in het onderwijs. De laatste 9 jaar daarvan geeft zij les aan groep 8 van School X.

In het schooljaar 2006/2007 heeft de vader van een leerlinge, kennelijk na een telefonische oproep van zijn dochter, een aantal keren op school klaagster agressief benaderd. Dat is in maart 2007 geëscaleerd in een grove scheldkanonnade, gericht tegen klaagster, waarbij hij ook bedreigingen tegen klaagster heeft geuit. Anderen, op school aanwezig, waren daarvan getuige. Klaagster bevond zich in een benarde positie.

De schoolleiding heeft, jegens de vader geen enkele adequate, naar buiten toe kenbare, actie ondernomen, hoewel zijn brute optreden tegenover klaagster dat alleszins rechtvaardigde. Eerder wangedrag van de vader tegenover klaagster had zij reeds ter kennis gebracht van de schoolleiding, maar dat had evenmin tot enig actief optreden geleid.

Achteraf is gebleken dat er op school geen protocol voor dergelijke situaties bestaat.

Klaagster heeft van het incident in maart aangifte gedaan bij Justitie. De reactie daarop van de schooldirecteur en van de bovenschools directeur hield in dat klaagster haar aangifte moest intrekken, omdat er anders door de bewuste vader een officiële klacht tegen de school en tegen klaagster zou worden ingediend. Verder gaven zij te kennen dat klaagster zich maar professioneel had op te stellen.

Het advies om de aangifte in te trekken valt scherp af te keuren. Belediging van gezagsdragers dient te worden aangepakt.

Desondanks heeft klaagster toch een poging gedaan om haar aangifte in te trekken. Daaraan is geen gevolg gegeven, omdat het Openbaar Ministerie een zelfstandige bevoegdheid heeft om te seponeren. Aan de vader is door het OM een transactie aangeboden voor 110 euro. Dat bedrag is door hem voldaan.

Later in maart 2007 heeft de vader samen met zijn echtgenote en een ander ouderpaar bij het bevoegd gezag een klacht ingediend tegen klaagster. In afwachting van de behandeling van die klacht heeft de schoolleiding op 12 april 2007 aan klaagster verzocht om naar huis te gaan. Klaagster heeft dat onder protest gedaan. Zij zit nog steeds thuis.

De klacht van de ouders tegen klaagster bevatte - samengevat - het volgende:

- a. Zij heeft zich tegenover twee leerlingen, onder wie de dochter van de desbetreffende vader, onacceptabel gedragen.
- b. Zij heeft onvoldoende oog voor de behoefte aan extra begeleiding die die twee leerlingen nodig hebben.
- c. Zij heeft zich onvoldoende ingespannen om de ontstane misverstanden en meningsverschillen op te lossen.

Blijkens het Rapport Klachtenbehandeling van juni 2007, opgesteld door de heer K, bovenschools directeur van het bevoegd gezag, is de klacht van de ouders voor wat betreft de punten b en c gegrond verklaard. Daarnaast maakt het Rapport nog melding van enkele andere zaken, zoals het ontbreken van een protocol voor de aanpak van grensoverschrijdend gedrag en over onvoldoende communicatie binnen het team.

Bij de voorbereiding van het Rapport is de vader die zich begin maart 2007 tegenover klaagster heeft misdragen, zelf niet gehoord. Dat duidt op een onzorgvuldige behandeling.

Klaagster voelt zich door het bevoegd gezag publiekelijk in de kou gezet.

Beoordeling door de Commissie:

De Commissie acht bij het vormen van een oordeel de volgende - in voldoende mate vaststaande – feiten en omstandigheden van belang:

Klaagster is bijna 25 jaar werkzaam in het onderwijs, waarvan de laatste negen jaren als leerkracht van groep 8 van School X. Negatieve geluiden met betrekking tot haar functioneren, terug te voeren op de inhoud van gehouden functionerings- en/of beoordelingsgesprekken, zijn niet ter kennis gebracht van de Commissie.

Klaagster heeft zich in het schooljaar 2006/2007 een aantal malen wangedrag van de vader B moeten laten welgevalen. Bij diverse gelegenheden is deze tijdens de lessen onaangekondigd op school verschenen en heeft hij klaagster agressief benaderd. Dat heeft op begin maart 2007 geleid tot een escalatie, waarbij klaagster door de vader tijdens schooltijd op zeer grove wijze werd uitgescholden en bedreigd. Derden – onder wie kinderen - waren daar getuige van.

Op 16 maart 2007 heeft de schooldirecteur, de heer L, als reactie op de gebeurtenis van 13 maart, een brief aan de ouders van de leerlingen van groep 8 gezonden. In die brief werd het voorval van 13 maart gepresenteerd als “een uitspatting van onrust zoals we dat in de groep constateren”. Verder stond in de brief de zinsnede: “In de relationele sfeer van de groep zitten ‘storingen’”.

Op 23 maart 2007 heeft klaagster van het voorval van begin maart aangifte gedaan bij de politie.

Een week later in maart heeft de heer L in een brief, gericht aan de vader, gewezen op het ontoelaatbare van diens gedrag tegenover klaagster begin maart. Dat heeft ertoe geleid dat de vader bij brief van 25 maart 2007 aan klaagster verontschuldiging heeft aangeboden voor de door hem gebezigde woordkeus.

Op 23 maart 2007 hebben de ouders B samen met een ander ouderpaar bij het bevoegd gezag een klacht ingediend tegen klaagster.

De heer K, directeur van het bevoegd gezag, heeft in eerste instantie getracht door bemiddelend optreden de problematiek op te lossen. Dit hield in dat hij enerzijds klaagster heeft willen brengen tot het intrekken van haar aangifte en dat hij anderzijds de vader en de andere ouders had willen bewegen tot het niet - doorzetten van de klacht, die zij tegen klaagster hadden ingediend. De bedoeling was om zodoende te komen tot onderling overleg over een oplossing.

Op 12 april 2007 heeft de heer K mondeling aan klaagster verzocht gedurende de behandeling van de klacht haar taken op school neer te leggen en afstand te nemen van de school. Klaagster heeft onder nadrukkelijk protest aan dat verzoek gevolg gegeven. In de richting van de buitenwereld zou worden gecommuniceerd dat het om een verlof op medische gronden zou gaan.

Op 14 juni 2007 heeft de heer K het Rapport Klachtbehandeling voltooid.

In het Rapport wordt de klacht gegrond verklaard, waar klaagster wordt verweten dat zij zich onvoldoende had ingespannen om de ontstane misverstanden en meningsverschillen op te lossen en dat zij onvoldoende oog heeft gehad voor de behoefte aan extra begeleiding die voor de kinderen van de klagende ouders nodig was. Over het onderdeel van de klacht inhoudende dat klaagster zich tegenover de kinderen van de klagende ouders onacceptabel had gedragen, wordt in het Rapport geen expliciet oordeel gegeven.

Geheel buiten het kader van de ingediende klacht maakt het Rapport verder nog melding van onduidelijke communicatie binnen het team van School X, waardoor de samenwerkingrelaties onder druk hebben gestaan. Het Rapport onderstreept verder de

noodzaak van een protocol grensoverschrijdend gedrag. Uiterlijk in oktober 2007 zou dat er moeten zijn.

Gelet op de voormelde feiten en omstandigheden overweegt de Commissie als volgt:

Voor de Commissie weegt zwaar het uitgangspunt in de relatie tussen werkgever en werknemer dat de werkgever er zo veel mogelijk zorg voor moet dragen dat een werknemer zich veilig kan voelen op zijn werkplek. Waar de veiligheid van een werknemer wordt bedreigd, dienen door de werkgever adequate maatregelen te worden getroffen. Klaagster mocht er op en na begin maart 2007 dan ook op vertrouwen dat het bevoegd gezag haar zou steunen en die steun publiekelijk zou uitspreken door haar afkeuring over het gedrag van de vader duidelijk aan de buitenwacht kenbaar te maken.

Getoetst aan wat van het bevoegd gezag als goed werkgever verwacht mocht worden komt de Commissie tot de bevinding dat zij op enkele wezenlijke punten tekort geschoten is:

- De brief van de heer L van 16 maart 2007, gericht aan de ouders van de leerlingen van groep 8, kan door de gebruikte bewoordingen de indruk wekken dat klaagster het grove en agressieve optreden van de vader aan zichzelf te wijten had.

- Op klaagster is druk uitgeoefend om haar aangifte in te trekken. Door de heer K is daarvoor als reden aangevoerd dat het intrekken van de aangifte, gecombineerd met het niet doorzetten van de tegen klaagster ingediende klacht, de mogelijkheid om met de vader te overleggen zou kunnen openen en om daardoor alsnog tot overeenstemming te komen.

De Commissie acht dat argument – hoewel begrijpelijk - onvoldoende zwaarwegend.

Klaagster kon de tegen haar ingediende klacht als pressiemiddel zien om de strafrechtelijke gevolgen van het agressief optreden van de vader te voorkomen. Het bevoegd gezag mocht van klaagster niet verwachten dat zij voor een dergelijke druk zou bezwijken en daardoor zou meewerken aan het onbestraft laten van de tegen haar gerichte agressie.

Klaagster heeft, gelet op de ernst van de beledigingen en de bedreigingen van de vader, het verzoek tot intrekken van de aangifte als ongepast mogen ervaren.

- Het bevoegd gezag heeft klaagster tegen haar zin op non-actief gesteld. In de moeilijke situatie waarin klaagster zich toen bevond, had die maatregel voor haar een diffamerend effect.

- Hoewel de Commissie van oordeel is dat de heer K te werk is gegaan met de beste bedoelingen, heeft hij bij klaagster de indruk doen postvatten dat hij zich bij de benadering van de problematiek primair heeft laten leiden door de tegen haar ingediende klacht en onvoldoende aandacht heeft besteed aan het agressieve optreden van de vader.

- Het Rapport Klachtbehandeling zelf bevat in zijn presentatie een onevenwichtigheid die voor klaagster nadelig uitvalt. Waar de twee onderdelen van de tegen haar ingediende klacht gegrond worden verklaard, wordt dat uitdrukkelijk vermeld. Waar geen reden is het derde onderdeel gegrond te verklaren, vindt niet de melding plaats dat het ongegrond is.

Gelet op al het vorenstaande heeft klaagster terecht kunnen ervaren dat haar werkgever in ernstige mate tekort is geschoten in het treffen van adequate maatregelen voor de veiligheid van de werknemer en in het bieden van ondersteuning in de moeilijke omstandigheden waarin klaagster verkeerde.

De Commissie verklaart de klacht gegrond.

Aanbeveling:

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan dat zij alles in het werk stelt om de ongunstige gevolgen voor klagster van het nalaten van ondersteuning na het voorval van begin maart, van het Rapport Klachtbehandeling en van de maatregel van de op non actiefstelling, ongedaan te maken.

06/07 N-45 Leerkrachten hebben leerling psychisch en lichamelijk mishandeld door het niet nakomen van gemaakte afspraken in het handelingsplan en het langere tijd stilleggen van de uitvoering van het handelingsplan.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw A, klagers, ouders van de minderjarige B, ex-leerling van de R.K. Basisschool X. Zij is gericht tegen de heren K en L en de dames M en N, aangeklaagden, respectievelijk als directeur en leerkrachten aan School X verbonden.

Inhoud van de klacht:

Psychische en lichamelijke mishandeling van B door het niet nakomen van gemaakte afspraken in het handelingsplan en het langere tijd stilleggen van de uitvoering van het handelingsplan. Ter zitting hebben klagers de klacht toegespitst op het ontbreken van een goede communicatie gedurende het afgelopen schooljaar.

Klagers hebben het volgende aan hun klacht ten grondslag gelegd.

1. De werkplekken voor B in de stamgroep en de niveaugroep zijn niet aangepast ondanks adviezen van de ergotherapeut hierover.
2. De afspraken met betrekking tot het gebruik van de laptop door B zijn niet nagekomen.
3. De afspraken over de bijlessen zoals vastgelegd in het handelingsplan werden niet nagekomen, evenals de afspraken over het huiswerk.
4. B is niet de mogelijkheid geboden om de Cito-toets digitaal te maken. Hij is niet begeleid bij en voorbereid op het invullen van de Cito-toets en hierover is geen overleg geweest met de ouders en B.
5. Voor activiteiten zoals het praktische gedeelte van het fietsexamen, het schoolreisje, de voorbereidingen voor de musical en het schoolkamp zijn geen alternatieven aangeboden.
6. Vrije situaties die beangstigend voor B bleken te zijn werden niet met de ouders besproken.
7. De heer K hield geen rekening met de beperkingen van B. Hij heeft het handelingsplan stilgelegd.
8. Sinds september 2006 heeft er geen enkele mondelinge communicatie meer plaats gevonden tussen de klagers en de leerkrachten van groep 8, de groep waarin B zat. De communicatie diende te gaan via de directeur, de heer K. De school heeft nooit gereageerd op de opmerkingen van de ouders op het concept-handelingsplan en een verslag waaruit blijkt dat gemaakte afspraken niet zijn nagekomen. De school is moeilijk telefonisch bereikbaar. Klagers hebben geen inzage gekregen in het volledige dossier van B.
9. Er heeft tussen de leerkrachten en B nooit echte communicatie plaats gehad. De leerkrachten maakten lastige opmerkingen, gaven niet steeds uitleg als B daar om vroeg, negeerden zijn pijnklachten, en hielpen hem niet bij het bijhouden van de agenda waardoor hij regelmatig toetsen miste. B voelde zich vaak genegeerd door de leerkrachten. Als er in de klas gelachen werd en B niet mee lachte, maakte de leerkracht daar een opmerking over waardoor B zich opgelaten voelde. Ook kwam het voor dat de leerkracht mee lachte met een leerling die om B lachte.

Beoordeling door de Commissie:

De Commissie stelt vast op grond van hetgeen klagers ter zitting naar voren hebben gebracht dat zij hun klacht toespitsen op een gebrek aan goede communicatie tussen de school en de ouders in het afgelopen schooljaar. De heer K heeft ter zitting erkend dat er sprake is geweest van een probleem in de communicatie.

Uit hetgeen partijen naar voren hebben gebracht blijkt dat er gaandeweg aan beide zijden een verharding van de opstelling jegens elkaar is opgetreden. Daarbij heeft naar het oordeel van de Commissie het besluit van de directeur om alle communicatie tussen de school en klagers uitsluitend via hem te laten lopen niet bijgedragen aan een verbetering van de situatie. Dat de directie een dergelijk besluit neemt ter bescherming van haar personeel is op zichzelf voorstelbaar, maar er is naar het oordeel van de Commissie te weinig rekening gehouden met de gegeven situatie.

Anderzijds heeft het besluit van de klagers in maart 2007 om van hun kant nog slechts te communiceren via de ambulante begeleidster mogelijk eraan bijgedragen dat daardoor afspraken en suggesties omtrent het fietsexamen en de activiteiten aan het eind van het schooljaar niet goed zijn overgekomen.

De Commissie ziet er van af om op elk afzonderlijk onderdeel van de klacht in te gaan. Zij gaat in op een aantal voorbeelden die zij illustratief acht.

Over het gebruik van de laptop in de klas is uitgebreid ter zitting gediscussieerd. Terwijl klagers de eerste reactie van de leerkracht hebben opgevat als een absolute weigering om een laptop voor B in de klas toe te laten, is er blijkens de mededelingen van de school bij deze sprake geweest van het gevoel door de voortvarendheid van klagers overvallen te zijn en leefde de wens bij de leerkrachten en de directeur om een en ander eerst te bespreken.

Partijen verschilden voorts van mening over het nut en de mogelijkheden om software van de school op deze laptop te installeren en deze aan te sluiten op de schoolprinter. Het is de Commissie niet gebleken dat over deze kwesties adequate communicatie plaats heeft gevonden. De vaststelling van klagers dat er slechts weinig werk van B op de laptop te vinden was, is – zo is ter zitting gebleken - veroorzaakt door het regelmatig vastlopen van de computer, waardoor het werk van B verloren ging. Kennelijk vond geen overleg plaats tussen de school en de klagers om dit probleem op te lossen.

Ook ten aanzien van de klacht dat B niet de mogelijkheid is geboden om de Cito-toets digitaal af te leggen is naar het oordeel van de Commissie de school tekort geschoten in de communicatie. Overleg met B en de ouders had de leerkrachten tenminste meer inzicht kunnen geven in de mate waarin het voor het functioneren van een leerling als B een verschil maakt of er sprake is van een proeftoets of een echte toets.

Alles overziende is de Commissie van oordeel dat aan beide zijden sprake is geweest van tekortkomingen in de wijze van communiceren. De Commissie is evenwel van mening dat uitgangspunt dient te zijn dat het in de eerste plaats op de weg van de school ligt om ervoor te zorgen dat de communicatie met de ouders goed verloopt.

De Commissie is van oordeel dat de school de communicatie met de ouders van B te zeer heeft ingeperkt en dat de klacht voorzover deze het gebrek aan communicatie betreft, gegrond is.

De Commissie acht de klacht zoals omschreven, namelijk psychische en lichamelijke mishandeling van B door het niet nakomen van gemaakte afspraken in het handelingsplan en het langere tijd stil leggen van de uitvoering van het handelingsplan een zeer zwaar verwijt dat niet door klagers met feiten is onderbouwd.

Aangeklaagden hebben voldoende gemotiveerd weersproken dat afspraken in het handelingsplan niet zouden zijn nagekomen en de uitvoering van het handelingsplan zou zijn stilgelegd. Deze klacht acht de Commissie ongegrond.

06/07 N-47 Basisschool is erop uit leerkracht weg te krijgen. De methoden die daarbij worden gehanteerd geven blijk van weinig kieskeurigheid. Bij de dossiervorming worden gegevens gebruikt waarvan de leerkracht niet op de hoogte is.

De klacht is afkomstig van de heer A, klager, als leerkracht verbonden aan de Rooms Katholieke Basisschool X. Zij is gericht tegen de heer K en mevrouw L, respectievelijk als locatieleider intern begeleider verbonden aan School X, aangeklaagden.

Inhoud van de klacht:

Klager is in 2004 op de locatie Y van school X komen werken. Klager heeft gemerkt dat er na zijn ziekte in 2004 een aantal kwesties begon te spelen. Hij heeft toen van een directielid vernomen dat er in een m.t.- vergadering negatief over hem was gepraat.

In 2005 kreeg klager een beoordelingsgesprek. Daarin kwam een aantal vreemde zaken aan de orde waar hij niet van op de hoogte was. Een verslag van het gesprek is klager nooit verstrekt.

Eind 2005 vond de directie het noodzakelijk om klager door een externe persoon te doen beoordelen. In de eindrapportage kwamen geen significante zaken naar voren. Klager heeft op het rapport gereageerd en aan de locatieleiding om een schriftelijke reactie gevraagd. Die reactie heeft hij nooit gekregen.

Aangezien klager duidelijkheid wilde in wat hij inmiddels als verontrustend was gaan ervaren, heeft hij zich gewend tot het bevoegd gezag. In een gesprek, waarbij aanwezig de heer K, werd door de directeur van School X aangegeven dat niet de juiste weg was bewandeld.

Klager meende dat daarmee de moeilijkheden waren geëindigd. Hij heeft toen aangegeven dat de kwestie niet verder uitgediept hoefde te worden.

Eind februari 2007 werd klager echter op het matje geroepen door de heer K. Het ging daarin over het afnemen van toetsen en slechte resultaten.

Klager is in die tijd in de ziektewet beland.

Eind april 2007 werd klager telefonisch gemeld dat hem in de formatie groep 5a was toebedeeld. Op 3 juli 2007 echter werd aan hem medegedeeld dat het vertrouwen in hem was opgezegd. Namens het bevoegd gezag werd dat op 11 juli 2007 bevestigd. Klager had sinds eind februari niet meer voor de klas gestaan.

Op 5 juli 2007 kreeg klager een deel van zijn personeelsdossier te zien. Hij constateerde dat er informatie ontbrak en dat er gegevens in aanwezig waren, waarvan hij voordien niet op de hoogte was. De heer K heeft toen een deel van het dossier verwijderd en vernietigd. Om welke informatie het ging, is klager onbekend.

Op 6 juli 2007 heeft klager opnieuw inzage gehad in zijn personeelsdossier. Hij ontdekte toen een observatierapport, geproduceerd door mevrouw L over de periode maart 2006 tot februari 2007. In die observatie werd de handel en wandel van klager genoteerd, zonder dit vooraf aan hem gemeld was.

Deze observatie wordt door het bevoegd gezag echter wel beschouwd als een voortgangsdossier. Zij heeft aan klager medegedeeld dat zij op basis van het aangeleverde dossier het dienstverband met klager zal beëindigen.

Aan klager is toegezegd dat de ontbrekende informatie uit zijn personeelsdossier aan hem verstrekt zou worden. Uit wat hem inmiddels is gegeven, blijkt dat er sprake is van een aantal valse beschuldigingen.

Aangeklaagden sturen het aan op een ontslag van klager en zijn daarbij weinig kieskeurig in hun middelen.

Eind augustus is er met klager en zijn raadsman contact opgenomen betreffende de beëindiging van het dienstverband.

Beoordeling door de Commissie:

Uit wat klager in het midden heeft gebracht, blijkt diens grote betrokkenheid bij het wel en wee van de leerlingen. Er is niet gebleken dat de leerlingen van klager minder resultaten hebben behaald dan verwacht mocht worden. Aangeklaagden hebben zich positief uitgelaten over de wijze waarop klager leerlingen weet te motiveren.

Aangeklaagden hebben ook naar voren gebracht dat klager in de ogen van zijn leidinggevenden teveel zijn eigen koers volgde met name in het hanteren van de lesmethoden. De heer K achtte het noodzakelijk klager te doen begeleiden. Mevrouw L was daarmee in eerste instantie belast.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de schoolleiding binnen de bandbreedte van redelijkheid de bevoegdheid om het beleid vast te stellen. Daarbij horen ook de te hanteren lesmethoden. Aan de instructies van de werkgever dient de werknemer zich te conformeren.

De Commissie ziet de klacht tegen deze achtergrond.

Voor wat betreft het negatief praten over klager in een m.t.- vergadering is de Commissie van oordeel dat de schoolleiding het functioneren van een werknemer aan de orde mag stellen.

Ten aanzien van klager is dat in 2004 ook gebeurd. Tijdens diens ziekte bleek dat een aantal aspecten van zijn functioneren tot vragen aanleiding gaf. De bedoeling van het bespreken van klager was te komen tot het investeren in zijn functioneren.

Er is niet gebleken dat bij het bespreken van het functioneren van klager het management team de grenzen van de betamelijkheid heeft overschreden.

Voor wat betreft dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat er negatief met ouders is gesproken over klager, is door aangeklaagden nadrukkelijk tegengesproken. Een dergelijk handelen zou niet stroken met goed werkgeverschap.

De Commissie heeft dan ook niet kunnen vaststellen dat er door de heer K met ouders op een negatieve manier is gecommuniceerd over klager.

De Commissie verklaart de klacht ten aanzien van dit onderdeel ongegrond.

Waar de klacht inhoudt dat klager vals is beschuldigd, heeft de Commissie de juistheid daarvan niet vast kunnen stellen. Aangeklaagden hebben naar voren gebracht dat bij het functioneren van klager vraagtekens geplaatst konden worden. De vragen waren mede gerezen naar aanleiding van wat ouders hadden gemeld. Er was voor de schoolleiding kennelijk reden om te onderzoeken of klager wel zo werkte als van hem verwacht mocht worden. Een werkgever heeft die bevoegdheid.

De Commissie is niet tot de gevolgtrekking gekomen dat in de wijze waarop aangeklaagden het functioneren van klager hebben onderzocht, zich onregelmatigheden hebben voorgedaan.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Het onderdeel van de klacht dat klagers dossier is vervalst, is door aangeklaagden met klem tegengesproken.

Er is de Commissie niet gebleken dat er bij aangeklaagden sprake is geweest van een oogmerk om klager moedwillig te benadelen.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op een voorgenomen ontslag van klager merkt de Commissie op dat de beoordeling daarvan niet aan haar is.

Het oordelen over een besluit tot ontslag is uiteindelijk aan de commissie van beroep of de gewone rechter voorbehouden.

06/07 N-49 Basisschool heeft leerling geschorst op grond van meldingen bij de politie die niet zijn geverifieerd. De ouders van de leerling zijn van die meldingen niet op de hoogte gesteld. Zij zijn ook niet vooraf over de schorsing gehoord.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw A, klagers, ouders van de minderjarige B, ex-leerling van de basisschool X. Zij is gericht tegen het bevoegd gezag, aangeklaagde.

De klacht:

Aangeklaagde heeft het besluit tot schorsing van B genomen op grond van aanklachten die ouders van medeleerlingen van groep 4 en ouders van buiten de school hebben ingediend bij de wijkagent. De politie heeft klagers niet op de hoogte gesteld van deze aanklachten. De school heeft klagers over de aanklachten en de schorsing niet gehoord. Uit nadere informatie is gebleken dat niet alle aanklachten direct B betroffen.

De Commissie overweegt als volgt:

Klagers stellen dat zij volledig buiten de besluitvorming, die tot de schorsing heeft geleid, zijn gehouden en dat ze geen kans hebben gekregen om zelf iets aan de situatie te doen. Klagers hebben tot het moment van de schorsing geen signalen ontvangen over wangedrag van B, met uitzondering van hetgeen begin juni 2007 heeft plaatsgevonden. In overleg met de directie en lerares van B hebben klagers toen zelf over die incidenten contact opgenomen met de ouders van de betrokken leerlingen.

Naar aanleiding van de meldingen van 4 juli 2007 bij de politie is op 6 juli 2007 zonder voorafgaand hoor en wederhoor het schorsingsbesluit aan klagers meegedeeld.

Aangeklaagde stelt dat er veelvuldig en intensief gecommuniceerd is met klagers.

Uit de verklaringen van aangeklaagde blijkt dat er vier maal gesproken is met klagster over twee incidenten waarbij B betrokken is geweest. Het betrof hier de aanpak naar aanleiding van het gebeurde van begin juni 2007.

De aanleiding voor het schorsingsbesluit van 6 juli 2007 zijn meldingen bij de politie geweest op 4 juli 2007. Klagster heeft onweersproken verklaard dat B in elk geval bij één van de gemelde incidenten niet betrokken is geweest, en voorts dat een ander incident een ruziesituatie betrof. Aangeklaagde heeft verklaard de inhoud van eventuele overige meldingen niet te kennen.

Blijkens de verklaring van aangeklaagde ter zitting was aangeklaagde er niet van op de hoogte in hoeverre de politie deze meldingen onderzocht heeft. Klagers hebben verklaard dat zij noch B van de zijde van politie over deze meldingen zijn benaderd. Aangeklaagde heeft voorts ter zitting verklaard tot de schorsing van B te hebben besloten zonder zelf onderzoek te hebben gedaan naar het waarheidsgehalte van de meldingen.

Aangeklaagde stelt dat bij zijn beslissing tot schorsing niet zozeer de vraag of B terecht beschuldigd is van belang is geweest, maar de 'onrust' die op school zou zijn ontstaan.

De Commissie stelt evenwel vast dat in het schorsingsbesluit uitdrukkelijk gesproken wordt over ernstig wangedrag van B en het als gevolg daarvan ontstaan van de onrust. Zoals uit hetgeen hiervoor is overwogen blijkt, is evenwel niet komen vast te staan dat B zich werkelijk in de bedoelde zin heeft misdragen.

De Commissie concludeert op het grond van het bovenstaande dat aangeklaagde het besluit tot schorsing van B heeft genomen zonder een deskundig en zorgvuldig onderzoek naar de feiten te (laten) plegen en zonder hoor en wederhoor te hebben toegepast. Naar het oordeel van de Commissie heeft aangeklaagde door zo te handelen zeer onzorgvuldig jegens B en zijn ouders gehandeld. De Commissie oordeelt de klacht van klagers jegens aangeklaagde gegrond.

De Commissie doet aangeklaagde de aanbeveling om in overleg met klagers en op zorgvuldige wijze binnen de schoolgemeenschap bekend te maken dat de Commissie de handelwijze van aangeklaagde om te besluiten tot schorsing onzorgvuldig heeft geoordeeld jegens B en zijn ouders, aangezien aangeklaagde heeft nagelaten de feiten zorgvuldig en deskundig te (laten) onderzoeken en geen hoor en wederhoor heeft toegepast.

06/07 N-52 Gescheiden vader is van oordeel dat basisschool uitsluitend rekening houdt met de belangen van de moeder. De school dwarsboomt het contact tussen zijn dochtertje en hemzelf. De school geeft aan een opgelegd contactverbod een veel ruimere betekenis.

De klacht is afkomstig van de heer A, klager, vader van B, leerlinge van de school voor speciaal basisonderwijs (School X). Zij is gericht tegen de heer K, directeur van School X.

Inhoud van de klacht:

Klager heeft het volgende aan zijn klacht ten grondslag gelegd:

Klager is getrouwd geweest met mevrouw C. In 2005 zijn zij uit elkaar gegaan. In juli 1996 is uit het huwelijk B geboren.

In maart 2005 is B op School X geplaatst, in eerste instantie als gastleerlinge.

Sinds maart 2005 tracht klager op een redelijke manier met de school te communiceren over B. Voor klager staat daarbij voorop dat de moeder van B en hijzelf op een gelijke manier behandeld dienen te worden.

Klager wordt echter door School X zonder goede grond ten achter gesteld. Herhaaldelijk overleg daarover met de schoolleiding en met het bestuur heeft dat niet anders gemaakt.

Klager kan legio voorbeelden aanvoeren van ongelijke behandeling:

- B is in 2005 als gastleerlinge op School X geplaatst. Haar moeder had haar toen aangemeld. Met klager is over die plaatsing geen overleg gevoerd. De beschikking van de permanente commissie leerlingenzorg, waarop de plaatsing was gebaseerd, was niet rechtsgeldig. Die was alleen bedoeld voor plaatsing op een school voor speciaal onderwijs in plaats Y. Die school had B kunnen blijven bezoeken. Dat B met haar moeder naar plaats Z is verhuisd, maakt nog niet dat School X de meest aangewezen school voor B is.

Door bij de plaatsing uitsluitend af te gaan op wat de moeder aanvoerde, heeft de school onzorgvuldig gehandeld tegenover B, temeer daar de moeder de school kan hebben misleid. School X beschikte bij de plaatsing niet eens over het leerlingendossier.

- Namens de school wordt naar voren gebracht dat zij geen partij is in de scheiding tussen klager en zijn gewezen echtgenote. Zij miskent daarmee dat iedere beslissing van

haar ten aanzien van B haar weerslag heeft op de scheidingsproblematiek en daarmee de school tot partij maakt. Ten onrechte beroept de school zich bij het nemen van beslissingen die B betreffen, uitsluitend op "het belang van het kind".

- De rechter in kort geding heeft in 2005 klager een contact- en straatverbod opgelegd voor de duur van een jaar. Dat verbod hield in dat hij geen contact met zijn gewezen echtgenote mocht zoeken.

De school geeft aan dat verbod ten onrechte een veel ruimere betekenis. Zij hanteert het vonnis als reden om contact tussen klager en B onmogelijk te maken. De duur waarvoor het verbod gold, is overigens inmiddels verstreken.

- Klager heeft op 6 december 2005 na afloop van school op het plein getracht contact te zoeken met B. Zij bleek echter binnen te zijn gehouden. Klager ging toen de school binnen en zag toen B. Hij heeft toen B naar buiten gebracht naar haar moeder.

De toenmalige directeur zag zich toen geroepen om als een beveiligingsbeambte klager te vergezellen.

Klager voelt zich door een dergelijke handelwijze gewantrouwd, temeer daar later bleek dat de toenmalige directeur niet op de hoogte was van wat klager formeel wel en niet mocht.

- Het is klager verboden op een klassikale ouderavond te verschijnen, terwijl de moeder van B wel mocht komen.

- De school leeft haar informatieverplichtingen jegens klager niet na. De school nodigt klager niet eigener beweging uit voor de rapportbesprekingen.

Uit het grote aantal keren dat klager benadeeld is, blijkt dat er geen gedegen beleid aan de handelwijze van School X ten grondslag ligt. Willekeur bepaalt het optreden van de school.

Beoordeling door de Commissie:

Voor de Commissie is duidelijk geworden dat de verhouding tussen klager en zijn gewezen echtgenote als vijandig te kenschetsen valt. De kinderen die uit het huwelijk geboren zijn, leven bij de moeder. School X, waarvan B leerlinge is, ziet zich geconfronteerd met de gevolgen van de soms hoog oplopende conflicten tussen de ouders. Dat vereist een behendig manoeuvreren.

Er kan daarvoor geen draaiboek opgesteld worden dat in alle toekomstige situaties voorziet.

Namens de school is toegegeven dat klager een aantal keren niet is uitgenodigd voor de rapportbesprekingen. Ook heeft zij toegegeven klager eenmaal de schoolgids niet te hebben verstrekt. Zij meende toen dat klager onvoldoende interesse had voor het schoolgebeuren.

De school heeft aangegeven dat zij op dat punt tekort is geschoten.

In zoverre verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Inmiddels is toegezegd dat klager voortaan genodigd zal worden voor de rapportbesprekingen.

Klager zal de schoolgids alsnog ontvangen.

Aangeklaagde heeft aangegeven dat de verhouding tussen klager en zijn gewezen echtgenote nog steeds gespannen is. Het komt aangeklaagde daarom niet verstandig voor beide ouders van B in elkaars tegenwoordigheid te doen verkeren. De school moet in die omstandigheden optreden in het belang van B. Daarbij is de school verantwoordelijk voor het handhaven van de rust binnen het onderwijsgebeuren. Zij wil situaties die het

risico van confrontaties in zich bergen, vermijden. De school is daardoor gedwongen om keuzes te maken.

Een van die keuzes is dat de school wil voorkomen dat B tegen haar zin contact heeft met klager.

Een andere keuze is dat voor de begeleiding van B de school in eerste instantie het contact met haar moeder zoekt. Redengevend daarvoor is dat zij de ouder is die feitelijk met de verzorging is belast.

Namens de school is aannemelijk gemaakt dat zij in haar beleid ten aanzien van klager haar eigen afweging maakt en daarbij niet zonder meer de wil van B's moeder doorslaggevend acht.

De Commissie is van oordeel dat de school in redelijkheid de keuzes heeft kunnen maken die zij heeft gemaakt. Van een ongeoorloofd onderscheid is geen sprake.

Waar de klacht inhoudt dat klager zonder goede grond ten achter wordt gesteld, verklaart de Commissie die ongegrond.

De klacht houdt ook in dat bij de plaatsing van B op School X onzorgvuldig jegens klager is gehandeld.

Namens de school is aangegeven dat bij de plaatsing doorslaggevend is geweest dat B gedurende de conflicten die met de scheiding tussen klager en zijn gewezen echtgenote gepaard gingen, een gestructureerde onderwijssituatie nodig had. De moeder van B was toen inderhaast met de kinderen vanuit plaats Y in plaats Z komen wonen. B was in plaats Y leerlinge van een sbo- school.

Voortvarend optreden in het bieden van onderwijs was geboden.

School X heeft toen B als gastleerlinge geplaatst. Deze plaatsing is later omgezet in een definitieve. De school beschikt over de mogelijkheden om B de bijzondere zorg te bieden die zij nodig heeft.

De Commissie is van oordeel dat, gegeven de uiterst gespannen situatie die met de scheiding samenhangt, de school heeft gehandeld als van een goede school verwacht mocht worden.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de plaatsing van B, ongegrond.

Voor zover de klacht inhoudt dat de school geen beleid voert in de behandeling van ouders die niet met de zorg van de kinderen zijn belast, is aangevoerd dat School X wel degelijk een protocol in verband met de omgang van gescheiden ouders hanteert. Het belang van het kind staat daarin centraal.

De Commissie is van oordeel dat de school met wat zij aan beleid voert, voldoet aan wat aan een school in vergelijkbare omstandigheden als vereiste kan worden gesteld.

Zij verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

06/07 Z-02 Door onvoldoende begeleiding bij het maken van een profielwerkstuk is een school voor voortgezet onderwijs verantwoordelijk voor het niet slagen van een leerlinge voor haar eindexamen. Zij is door de laksheid van de school op het verkeerde been gezet.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, gewezen leerlinge van het Gymnasium X. Zij richt zich tegen mevrouw K, als rector aan Gymnasium X verbonden.

Inhoud van de klacht:

Klaagster was in het schooljaar 2005/2006 eindexamenleerlinge van School X. Voor het eindexamen moest ook een profielwerkstuk worden ingeleverd. Dat heeft klaagster op 7

juni 2006 gedaan. Er is haar op diezelfde dag medegedeeld dat het werkstuk door te late inlevering niet meer voor beoordeling in aanmerking zou komen. Daartegen is zij in beroep gegaan bij de examencommissie. Op 13 juni 2006 is aan de vader van klaagster gemeld dat de examencommissie vond dat het profielwerkstuk alsnog beoordeeld moest worden.

Op 14 juni 2006 is het profielwerkstuk met onvoldoende beoordeeld. Het daartegen ingestelde beroep is evenals het verzoek om een herkansing door de examencommissie niet ontvankelijk verklaard.

Het voldoende scoren voor het profielwerkstuk was een wezenlijk vereiste om te kunnen slagen voor het eindexamen. Klaagster is dus gezakt.

Klaagster is van oordeel dat School X zelf verantwoordelijk gesteld kan worden voor de gang van zaken met betrekking tot het profielwerkstuk. De school heeft haar gedurende het eindexamenjaar onvoldoende begeleid.

School X heeft zich niet gehouden aan de termijnen die in het draaiboek voor het profielwerkstuk stonden vermeld. Er was bovendien geen schriftelijke vastlegging van wat er tijdens de tussentijdse beoordelingsgesprekken werd medegedeeld.

Aan de procedureregels is een te absolute betekenis toegekend.

Dat dit niet had hoeven, is uit andere, vergelijkbare, situaties gebleken.

De begeleider heeft onvoldoende gewezen op de ernst van het niet- tijdig voldoen aan wat er ten aanzien van het profielwerkstuk werd verwacht.

Een voor de ouders van klaagster bestemde aangetekende brief van de examensecretaris van begin februari 2006 is nooit door hen ontvangen.

Bij de eindexamenleerlingen bestond de indruk dat er ingeval van niet-naleving van termijnen van alles wel geregeld kon worden. Kennelijk gaf de schoolcultuur reden tot die indruk.

De ouders van klaagster zijn te laat gealarmeerd door de school. Pas op 2 juni 2006 is hun door middel van een aangetekende brief, gedateerd 31 mei 2006, erop gewezen dat 6 juni – daags na Pinksteren - de laatste dag was waarop het profielwerkstuk ingeleverd kon worden.

Op woensdag 7 juni om 9.00 uur zou een stof die klaagster kon gebruiken, bij het waterleidingbedrijf opgehaald kunnen worden. Er is toen aan klaagster op die dag tot 17.00 de gelegenheid gegeven om haar profielwerkstuk in leveren.

De begeleider had eerder op het bestaan van alternatieven kunnen wijzen, waardoor de extra spanning waaronder klaagster op 7 juni haar profielwerkstuk moest voltooien niet nodig zou zijn geweest.

Beoordeling door de Commissie:

Aan de Commissie is ter beoordeling of bij de begeleiding van het profielwerkstuk School X onder verantwoordelijkheid van aangeklaagde, gegeven de eigen verantwoordelijkheid van klaagster datgene heeft gedaan wat van een school in redelijkheid verwacht mag worden.

Voor de Commissie is in dat verband het volgende aan relevante feiten en omstandigheden in voldoende mate vast komen te staan:

- Aan alle leerlingen, ook aan klaagster, is aan het begin van het schooljaar 2005/2006 een draaiboek voor het profielwerkstuk uitgereikt. In het draaiboek is aangegeven dat een voldoende resultaat voor het profielwerkstuk een wezenlijk vereiste vormt voor het kunnen slagen voor het eindexamen.
- In overleg met haar begeleider zijn met klaagster de verschillende fasen van het draaiboek doorgenomen.

- Toen bleek dat klaagster ondanks herhaalde aansporingen van haar begeleider zich onvoldoende moeite getroostte om aan haar profielwerkstuk te werken, heeft de examensecretaris, op 8 februari 2006 aan de ouders van klaagster een aangetekende brief gestuurd, waarin op het verontrustende van de situatie werd gewezen.
- De begeleider heeft er herhaaldelijk bij klaagster op aangedrongen dat zij haar profielwerkstuk in diende te leveren. Eind mei 2006 kwam klaagster met een gewijzigde opzet aan.
- Op 31 mei 2006 is er een aangetekende brief naar klaagster en haar ouders gezonden. Daarin is voorgehouden dat 6 juni 2006 de uiterste inleverdatum was voor het profielwerkstuk.
- Omdat klaagster pas op 6 juni om 9.00 uur 's ochtends over alle benodigde chemicaliën beschikte, is haar nog een dag respijt gegeven. Zij heeft de gelegenheid gekregen om haar werkstuk uiterlijk 7 juni om 17.00 uur in te leveren.
- Kort nadat klaagster haar profielwerkstuk op 7 juni om 17.16 uur had ingeleverd, vernam zij per e-mail dat de inlevering 16 minuten te laat had plaatsgevonden, waardoor het profielwerkstuk niet meer voor beoordeling in aanmerking kwam. De vader van klaagster heeft toen gebruik gemaakt van de mogelijkheid van beroep voor de beroepscommissie. Deze heeft uitgemaakt dat klaagsters profielwerkstuk alsnog voor beoordeling in aanmerking moest komen.
- Het profielwerkstuk is op 14 juni 2006 met onvoldoende beoordeeld. Een nieuw beroep op de beroepscommissie heeft geleid tot niet-ontvankelijkheid.

De opgesomde feiten en omstandigheden leiden de Commissie tot de bevinding dat School X zich voor klaagster de moeite heeft getroost die redelijkerwijs van haar verwacht mocht worden. Van klaagster mocht bekendheid worden verondersteld met de consequenties van haar werkhouding.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

06/07 Z-05 Leerling van school voor voortgezet onderwijs is beschuldigd van het boosaardig manipuleren met computergegevens. De rol van andere leerlingen bij het gebeuren is buiten beschouwing gebleven. De maatregelen die tegen de leerling werden getroffen, waren overtrokken.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, belast met de voogdij over de minderjarige B, leerling van College X. Zij is gericht tegen de heer K, mevrouw L en de heer M, respectievelijk als rector, onderwijsmanager en docent technologie verbonden aan College X.

Inhoud van de klacht:

B is actief op het gebied van de ICT. Onverplicht heeft hij op dat terrein allerlei activiteiten verricht waar de school profijt van had. Dikwijls was B na schooltijd op de technologie-afdeling van de school te vinden om daar nog het een en ander in orde te brengen.

In zijn ijver is B daarbij betrokken geraakt bij handelingen, waar hij zich beter verre van had kunnen houden. College X is daardoor B van boosaardig manipuleren gaan beschuldigen.

Een zware beschuldiging die tegen B is ingebracht is, dat hij het computerwachtwoord van de heer M zou hebben gekraakt. Diens wachtwoord bleek op een gegeven moment voor iedereen op school op iedere computer toegankelijk te zijn.

Als B al blaam treft, is er geen rekening mee gehouden dat de heer M zelf de gelegenheid heeft geboden om aan zijn wachtwoord brede bekendheid te doen geven. Deze heeft zijn wachtwoord namelijk ingelogd op een computer die de leerlingen ter beschikking stond.

De schuld van het breed bekend worden van het wachtwoord van de heer M wordt door College X eenzijdig bij B gelegd. De mogelijke rol daarin van andere leerlingen is buiten beschouwing gebleven.

Toen doorgedrongen was dat het wachtwoord van de heer M algemeen bekend geworden was, werd B's naam ook in verband gebracht met de diefstal van een handscanner en van een micro-switch, die enige tijd daarvoor had plaatsgevonden.

Er werd bovendien B nagedragen dat hij uit naam van een leraar, de heer N, zonder diens toestemming een enquête rond had laten gaan. Er is daarbij aan voorbij gegaan dat B gebruik had gemaakt van een bericht dat hij het jaar daarvoor met instemming van de desbetreffende docent had verzonden.

Daarnaast werd B beschuldigd van het vervalsen van een schoolsleutel. B had een sleutel namelijk zo bijgevoerd dat die op de hoofdeurop van de school paste. Men heeft zich onvoldoende gerealiseerd dat hij daarmee geen kwade bedoelingen had, maar dat hij wilde aantonen hoe toegankelijk de school voor onbevoegden was.

Ook kwam naar boven dat B in 2004 onder de naam van een functionaris van de school e-mailcontact heeft opgenomen met de bibliotheek te A, waaraan hij om bepaalde codes vroeg. Hij heeft die ook gekregen. Hij had met deze actie geen kwade bedoelingen. Toch heeft College X B deze actie hoogst kwalijk genomen.

De reacties van de school op de bewuste handelingen, voor zover B's rol daarin vaststaat, zijn als overtrokken te kenschetsen. Er is tegen B een negatieve vooringenomenheid ontstaan. B is beschuldigd van onregelmatigheden, zonder dat voor alle overtuigend bewijs kon worden aangedragen. Van foute activiteiten waarbij meer mensen betrokken waren, is B als enige als schuldige aangewezen. De school heeft zelfs bepaalde activiteiten van B als strafbare feiten voorgesteld. Er is zelfs met inschakeling van de politie geschermd.

Er is ook gesuggereerd dat B een hulpverleningstraject moest volgen.

Geopperd is dat B naar een andere school zou moeten.

B is gestraft met uitsluiting tot de zomervakantie van computergebruik voor het vak Nederlands. Hij heeft bovendien voor twee perioden voor het vak technologie een zes gekregen, terwijl hij een hogere cijfers verdiend had.

Beoordeling door de Commissie:

Gebleken is dat in het schooljaar 2005/2006 College X bezig was met een nieuwe leer-methode op het gebied van de technologie. Bij de invoering daarvan werden ook leerlingen betrokken. B gaf daarbij blijk van een zeer grote betrokkenheid. Hij was in dat verband ook dikwijls na schooltijd op de technologieafdeling van de school aanwezig. Aanvankelijk gaf de inzet van B de heer M, leraar technologie, reden tot tevredenheid.

Het is de school echter duidelijk geworden dat B zich bij zijn activiteiten op het gebied van de ict niet hield aan wat van hem als een behoorlijk handelend leerling mocht worden verwacht.

Zo is gebleken dat hij op enig moment door zogenaamd namens de systeembeheerder van de school op te treden zich onder valse voorwendselen de toegangscodes tot de bibliotheek van Plaats A heeft weten te verschaffen. Toen dat was ontdekt, mocht hij enige tijd niet meer in die bibliotheek komen en heeft hij van de school een berisping gekregen.

Ook staat vast dat B zogenaamd namens de heer N, zijn mentor, buiten diens medeweten een enquête via de e-mail heeft verzonden aan zijn klasgenoten. Het ging daarbij niet om, zoals klaagster stelt, om een reeds eerder door de school gebruikte enquête, maar om één die door B zelfstandig was opgesteld. De heer N was het, toen hij kennis kreeg van de inhoud van de enquête, daarmee niet eens.

Weer later bleek dat het wachtwoord van de heer M tot diens grote schrik op school bekend was geworden. Dit was veroorzaakt doordat gebruik was gemaakt van een programma dat B - volledig buiten medeweten van de school - op school had geïntroduceerd. Dit algemeen bekend worden van het wachtwoord van de heer M zou zowel voor hemzelf als voor de school noodlottige consequenties kunnen hebben.

Weliswaar is niet onomstotelijk vast komen te staan dat B zelf het wachtwoord van de heer M algemeen bekend heeft gemaakt, maar aangesproken op de mogelijke consequenties van het introduceren van een programma om wachtwoorden te ontcijferen, gaf hij geen blijk van enig inzicht in de draagwijdte van zijn handelen.

Dat de heer M op een eerder tijdstip zelf zijn wachtwoord had ingetoetst op een computer die ook door leerlingen wordt gebruikt is in dit verband volstrekt niet van belang, nu hij daarmee niet iets heeft gedaan wat in zijn vak ongebruikelijk is. Een leraar technologie moet met het respecteren van zijn privacy van alle op school hem ter beschikking staande materialen vrijelijk gebruik kunnen maken.

Om B niet nog meer onheil te laten aanrichten is hij door de school enige tijd buitengesloten geweest van het gebruik van de computer. Hij mocht ook enige tijd geen lessen technologie volgen. Ook heeft de school de politie geraadpleegd om na te gaan, of er bij de gedragingen van B mogelijk sprake was van strafbare feiten.

Een moeilijkheid voor de school was in dit verband het geven van een cijfer voor het vak technologie. B mocht immers de lessen technologie niet bijwonen en hij kon in die periode dan ook bepaalde toetsen niet afleggen. Om B niet te benadelen heeft de school tweemaal hem het cijfer zes gegeven voor technologie. Zijn vaardigheden zouden echter een hoger cijfer rechtvaardigen. De school wilde echter het verrichten van niet te tolereren activiteiten niet in de hand werken door B met een hoog cijfer te belonen.

Daarbij ging het om cijfers voor een vak dat bij de beoordeling van toelating op het havo geen rol speelt.

Naast wat B op het gebied van de ict werd verweten, speelde nog een kwestie van een nagemaakte schoolsleutel. B was op een gegeven moment in het bezit van een sleutel die op een schooldeur paste. Hij heeft weliswaar toegegeven een sleutel te hebben nagemaakt, maar hij zou dat alleen hebben gedaan met de intentie aan te geven hoe gemakkelijk een schoolsleutel na te maken was.

Toen B's naam in verband met de bovengenoemde onregelmatigheden was genoemd, werd hij ook nog eens verdacht van diefstal van een handscanner en van een micro-switch. Volgens de heer M was die verdenking gebaseerd op uiteenlopende verklaringen die B terzake heeft afgelegd.

Mogelijk heeft, zoals klaagster nadrukkelijk stelt, jeugdige argeloosheid een rol gespeeld bij B, maar dat kan er nimmer toe leiden dat een school niet zou mogen optreden tegen handelingen als in het onderhavige geval door B hebben plaatsgevonden. Met name in gevallen waarin een overtreder van de regels de gevolgen van zijn handelen niet overziet, is waakzaamheid geboden.

Naar het oordeel van de Commissie kon College X in redelijkheid aannemen dat een aantal onregelmatigheden uitsluitend, dan wel in hoofdzaak aan B toegeschreven konden worden. Het gegeven dat hij herhaaldelijk, op gepleegde handelingen aangesproken, onderling afwijkende verklaringen aflegde kon daarbij ook gewicht in de schaal leggen.

Voor het treffen van maatregelen in de richting van B was er dan ook alle reden.

College X kon daarbij in redelijkheid tot de bevinding komen dat B hulp van een professionele instantie nodig had. Nadrukkelijk is verklaard dat bezorgdheid om het welzijn van B in dat verband de belangrijkste overweging vormde.

In het raadplegen van de politie vermag de Commissie evenmin iets afkeurenswaardigs te zien. Het algemeen bekend worden van het wachtwoord van de heer M was ernstig genoeg om bij de mogelijke strafrechtelijke aspecten daarvan stil te staan.

College X kon in redelijkheid besluiten B gedurende bepaalde tijd uit te sluiten van de lessen technologie. B moest niet de gelegenheid krijgen om – al dan niet gewild- de schade voor de school nog eens te vergroten.

Dat gesuggereerd is dat B na de incidenten waarbij hij betrokken was naar een andere school zou moeten, kan zijn oorzaak vinden in de verstoring van de verhoudingen die was ontstaan tengevolge van de gesignaleerde onregelmatigheden.

Samenvattend is de Commissie van oordeel dat haar bij dit alles niet gebleken is, dat College X bij het treffen van maatregelen de grenzen van wat in verhouding staat met de ernst van de door B gestelde gedragingen, is overschreden. Wel plaatst zij een vraagteken bij straffen door middel van lagere cijfers dan de eerdere prestaties rechtvaardigen.

De Commissie verklaart de klacht in haar volle omvang ongegrond.

Aanbeveling:

De Commissie adviseert College X om het inschakelen van de externe vertrouwenspersoon te overwegen, wanneer de communicatie over het treffen van maatregelen tegen een leerling op sterke weerstanden bij de ouders en/of verzorgers stuit

06/07 Z-10 Door het verkeerd begrijpen van uitlatingen van een leerling heeft men op school gedacht dat hij thuis werd mishandeld. Er is melding gedaan bij Bureau Jeugdzorg.

Toen de vader van de leerling overleg wilde voeren over wat er gedaan was, werd er terughoudend gereageerd.

De klacht is afkomstig van de heer A, vader van de minderjarige B, gewezen leerling van de basisschool X. Zij is gericht tegen de heer K, de dames L en M, respectievelijk als directeur, als docente in het schooljaar 2005/2006 en als remedial teacher en vertrouwenspersoon van School X verbonden.

Inhoud van de klacht:

B is door zijn visuele handicap een rugzakleerling. Hij heeft daardoor als leerling van het reguliere basisonderwijs recht op extra begeleiding.

In november 2005 werd op School X door mevrouw L, de remedial teacher aan alle rugzakleerlingen in het kader van de aanpak van kindermishandeling gevraagd hoe het in de thuissituatie was.

Uit de antwoorden die B gaf, heeft mevrouw L de conclusie getrokken dat B thuis het slachtoffer was van kindermishandeling. B had namelijk gezegd dat hij weleens een tik kreeg thuis.

Toen klager van B had begrepen dat er zorgen waren gerezen naar aanleiding van uitlatingen over diens thuissituatie, heeft hij zich tot de school gewend. Daar weigerde men echter aan te geven waarover men zich dan wel bezorgd maakte. Wel deelde men hem mede dat er een week daarna een gesprek met hem gepland was.

Tijdens dat gesprek, dat op 1 december 2005 plaatsvond, waarbij naast drie functionarissen van de school ook de schoolarts aanwezig was, werd duidelijk dat op School X werd gedacht dat B het slachtoffer was van kindermishandeling thuis. Een bevestiging van die indruk vond men in het timide gedrag van B op school.

Klager was het met deze gevolgtrekking in het geheel niet eens. Voor zover antwoorden van B tot vermoedens tot mishandeling aanleiding zouden geven, vond dat zijn oorzaak in de suggestieve vraagstelling van mevrouw L. Het gedrag van B van destijds schrijft klager toe aan zijn verlegenheid, gecombineerd met zijn wil om het erg goed te doen op school. Dat heeft met name in het schooljaar 2005/2006 een spanning veroorzaakt die soms huilen in de klas tengevolge heeft gehad. B voelde zich in de klas duidelijk niet op zijn gemak.

Na het gesprek van november zijn er op aandringen van de school nog twee gesprekken gevoerd. Klager heeft voorafgaande daaraan aan de schoolarts gevraagd of er nog reden was voor een vervolgesprek. Volgens de schoolarts was dat niet noodzakelijk. Naar klagers indruk vonden de vervolgesprekken volgens de school hun noodzaak daarin dat hij, noch zijn echtgenote, wilde toegeven dat er begeleiding bij hen thuis noodzakelijk was.

De gesprekken gaven steeds meer een herhaling van zetten te zien. Toen klager en zijn echtgenote geen nieuwe gesprekken meer wensten, hebben zij erop aangedrongen de remedial teaching voor B voorlopig stop te zetten.

Een reden voor dat besluit was gelegen in het feit dat de narigheid waarmee klager en zijn gezin werden geconfronteerd, haar oorzaak vond in de actie van de remedial teacher.

De reactie van de school op het besluit om de remedial teaching te stoppen was het doen van een zorgmelding bij Bureau Jeugdzorg. De handelwijze van de school heeft klager en zijn echtgenote ertoe gebracht om voor hun kinderen een andere basisschool te kiezen. Sinds 1 augustus 2006 zijn zij bij een andere basisschool ingeschreven.

Beoordeling door de Commissie:

B was in november 2005 zeven jaren oud. B is door zijn visuele handicap geïndiceerd om met extra begeleiding (rugzak) aan het reguliere basisonderwijs deel te nemen.

De begeleiding van zogenaamde rugzakleerlingen beperkt zich op School X niet tot de cognitieve aspecten van de schoolontwikkeling, maar bestrijkt ook het sociaal-emotioneel gebeuren.

In het kader van de sociaal-emotionele begeleiding heeft mevrouw L, de remedial teacher, regelmatig begeleidingsgesprekken gevoerd met B. Tijdens één van die gesprekken in november 2005, werd zij geconfronteerd met uitspraken van B die haar zorgen baarden. Zij bespeurde tekenen die erop konden wijzen dat B thuis het slachtoffer was van mishandeling. Zij heeft de schooldirecteur, de heer K, van haar bezorgdheid in kennis gesteld. Deze heeft vervolgens de schoolarts ingelicht. Een en ander heeft ertoe geleid dat er een gesprek is georganiseerd, waaraan naast B's ouders ook de schoolarts en de intern begeleider deel zouden nemen.

In dat gesprek, dat op 1 december 2005 werd gevoerd, is van schoolzijde getracht bespreekbaar te maken wat men als zorgwekkend zag in B's thuissituatie. Er is toen van schoolzijde geopperd dat er begeleiding thuis zou moeten komen.

Op 12 december 2005 is er opnieuw een gesprek op school geweest met daarbij aanwezig B's vader.

In januari 2006 is er wederom een gesprek gevoerd. Van B's ouders was de moeder daarbij aanwezig.

Van schoolzijde is toen aangedrongen op gezinsbegeleiding. De echtgenote van klager bestreed de noodzaak daartoe. Het gesprek eindigde niet in eensgezindheid.

Nadien zijn er geen gesprekken meer gevoerd op school.

Klager en zijn echtgenote hebben daarna te kennen gegeven de remedial teaching te willen beëindigen. Zij hadden in de remedial teacher geen vertrouwen meer, nu zij in haar optreden de oorzaak zagen van de moeilijkheden die zij op school ondervonden.

De school zag, nu zij niet meer in staat was extra sociaal- emotionele hulp te bieden aan B, reden om een melding te doen bij Bureau Jeugdzorg. Dat heeft zij in maart 2006 gedaan.

Vooraf heeft zij advies ingewonnen bij het Algemeen Meldpunt Kindermishandeling.

Blijkens een bericht van het Bureau Jeugdzorg is op 8 juni 2006 besloten na een enkel bezoek aan het gezin de werkzaamheden in het gezin van klager af te sluiten.

Inmiddels is B, evenals zijn oudere broer, sinds augustus 2006 bij een andere school ingeschreven. De wijze waarop klager en zijn echtgenote zijn behandeld, heeft hun het vertrouwen in School X ontnomen.

Het is ter beoordeling van de Commissie, of de aangeklaagden, ieder in diens eigen rol, zijn opgetreden met de zorgvuldigheid die van onderwijsfunctionarissen verwacht mag worden.

Voor wat betreft het optreden van mevrouw L, de remedial teacher, is de Commissie niet gebleken dat zij in haar vraagstelling aan B op een andere wijze te werk is gegaan dan ten opzichte van de overige kinderen die bijzondere begeleiding behoeven.

In haar beleving heeft zij op grond van wat B op haar vragen heeft geantwoord kunnen aannemen dat er mogelijk iets ernstigs met hem aan de hand kon zijn. Dat zij daarbij de mogelijkheid van mishandeling thuis niet uitsloot, valt haar niet euvel te duiden. Bezorgdheid voor het welzijn van B stond bij haar voorop.

Toen mevrouw L reden had om aan te nemen dat er actie ondernomen moest worden, heeft zij gehandeld zoals het "protocol bij een vermoeden van huiselijk geweld" aangeeft. Zij heeft de heer K, de schooldirecteur, van haar verontrusting in kennis gesteld.

In het door mevrouw L nemen van initiatief tot handelen ziet de Commissie, gegeven de vereiste alertheid op wat voor kinderen bedreigend is, niets afkeurenswaardigs.

Voor zover de klacht doelt op het initiatief dat mevrouw L heeft genomen, verklaart de Commissie die ongegrond.

Waar de klacht zich richt tegen wat er na de melding aan de heer K is geschied, is de Commissie van oordeel dat in eerste instantie in de communicatie met klagers datgene is gedaan wat een van school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mocht worden. Klagers zijn met de nodige prudentie benaderd om datgene wat er aan vermoedens was gerezen, bespreekbaar te maken. In het eerste gesprek was ook voorzien in ondersteuning door de schoolarts.

Dat klager en zijn echtgenote – zoals door klager gesteld- met zoveel woorden beschuldigd zijn van kindermishandeling, is de Commissie niet gebleken. Er zijn namens de school slechts veronderstellingen geuit.

Op het punt van het beschuldigen van kindermishandeling verklaart de Commissie de klacht dan ook ongegrond.

De Commissie plaatst wel de nodige vraagtekens bij het in de gevoerde gesprekken aan de orde stellen van begeleiding in het gezin van klager. Toen van schoolzijde op begeleiding thuis werd aangedrongen, had zij niet meer aanwijzingen voor kindermishandeling dan wat de antwoorden van B aan mevrouw L aan vermoedens had opgeleverd. De basis voor wat School X tegen klager en diens echtgenote kon inbrengen was wel zeer smal, zeker gelet op de zeer jeugdige leeftijd van B en het feit dat achteraf niet kan worden vastgesteld welke vragen zijn gesteld en op welke wijze de vraagstelling heeft plaatsgevonden.

Wat er voordien over B aan dossier was gevormd, gaf tot dan toe namelijk geen aanleiding om aan te nemen dat er thuis mogelijk sprake was van kindermishandeling. Hoewel de klacht niet uitdrukkelijk doelt op de inhoud van de met de ouders gevoerde gesprekken, oordeelt de Commissie dat het bij klager en zijn echtgenote aandringen op begeleiding thuis een te vergaand middel is geweest. Begeleiding thuis door een externe instantie en daarmee het herhaaldelijk aandringen daarop door de school konden door klager als nodeloos stigmatiserend worden opgevat.

Rest het onderdeel van de klacht dat de schooldirecteur, de heer K, zonder klager daarvan vooraf op de hoogte te stellen en hem daarmee de mogelijkheid van weerwoord te bieden een melding heeft gedaan bij Bureau Jeugdzorg.

Wanneer Jeugdzorg zich met gezinssituaties gaat bezighouden, moet er sprake zijn van een kind rakend ouderlijk wangedrag, in ieder geval van ernstig ouderlijk tekortschieten. Daarvan is uit wat er aan verweer is gevoerd, niet gebleken.

Klager heeft de gedane melding dan ook op kunnen vatten als een ernstige maatschappelijke diskwalificatie. De Commissie beschouwt daarom de melding als die aan Bureau Jeugdzorg is gedaan als een te zwaar middel, temeer daar, zoals door de heer K ter zitting aangegeven, ook volstaan had kunnen worden met een minder ingrijpende maatregel.

Zo had aan klager gemeld kunnen worden dat een melding bij Bureau Jeugdzorg werd overwogen. Dat had hem de mogelijkheid van verweer geboden of tot het zelf inschakelen van deskundigen.

Dat de melding bij Bureau Jeugdzorg een te vergaand middel is geweest blijkt ook daaruit dat op blijkens een schriftelijke mededeling van die instelling het dossier dat naar aanleiding van de melding is gevormd reeds korte tijd na de melding en kennelijk zonder diepgaand onderzoek op 8 juni 2006 is gesloten. Kennelijk vond men geen reden om met het gezin van klager verder te gaan.

Waar de klacht doelt op de melding bij Bureau Jeugdzorg, acht de Commissie die gegrond.

Aanbeveling:

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan erop toe te zien dat, als er reden is ernstige problematiek in thuissituaties te veronderstellen, slechts middelen worden ingezet waarvan de school de draagwijdte kan overzien en dat bij voorkeur na raadpleging van terzake deskundigen.

Wat zeker niet moet gebeuren is nalaten alert te zijn op ernstige, voor een kind bedreigende situaties, zoals zou kunnen worden afgeleid uit een ter zitting door een der aanklaagden gedane uitlating.

06/07 Z-13 Schoolbestuur is op onzorgvuldige wijze omgegaan met belangen van leerkracht. Op enig moment is haar medegedeeld dat zij geen les meer mocht geven op haar school. Er zou sprake zijn van conflictsituatie. Later is dat besluit teruggedraaid. Desondanks werd haar verzocht de sleutel van de school in te leveren.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, klagster, als leerkracht verbonden aan basisschool X. Zij is gericht tegen de heren K, L en M, respectievelijk als directeur aan School X en als clusterdirecteur en algemeen directeur aan het bevoegd gezag verbonden.

Inhoud van de klacht:

Klaagster is meer dan 35 jaar in dienst van het bevoegd gezag werkzaam op School X. Aan wat zij in de loop der jaren van collega's en ouders aan reacties heeft gehad, mocht zij de conclusie verbinden dat zij haar werk naar tevredenheid verrichtte.

In april 2006 bleek dat er in het schooljaar 2006/2007 een formatietekort zou ontstaan op School X. Op grond van de afvloeiingsregeling, zoals die toen werd toegepast, zou klaagster degene zijn die gedwongen zou worden overgeplaatst.

In juni 2006 vernam klaagster dat er van een gedwongen overplaatsing geen sprake meer hoefde te zijn, aangezien een collega- leerkracht eigenerbeweging was vertrokken. Aan klaagster werd toen namens de werkgever gevraagd wat haar wensen ten aanzien van haar werklocatie waren. Toen klaagster had doen blijken weer les te willen geven op School X, gaf de heer L haar aan dat dat een heel slechte keuze was. Er zou namelijk een conflictueuze situatie bestaan tussen klaagster en haar direct leidinggevende, de heer K. Een aantal collega's van klaagster heeft bij brief, gedateerd 30 mei 2006 zijn zorg uitgesproken over een mogelijke terugkeer van klaagster naar School X.

Op 19 juni 2006 heeft de heer L aan klaagster medegedeeld dat er inmiddels sprake was van een conflictsituatie en dat het bevoegd gezag daarom alsnog klaagster ergens anders dan op School X wilde doen werken.

Op 26 juni 2006 heeft de heer L een teambijeenkomst georganiseerd om de ontstane situatie te bespreken. Klaagster is daarvoor niet uitgenodigd. Zij kon daardoor haar zienswijze op de kwestie niet toelichten.

Bij brief van 28 juni 2006 heeft klaagster bezwaar gemaakt tegen het haar medegedeelde besluit dat zij geen les meer mocht geven op School X.

Bij brief van 4 september 2006 heeft het bevoegd gezag aan klaagster medegedeeld dat zij alsnog terug mocht keren naar School X.

De arbo-arts achtte evenwel een terugkeer van klaagster niet verantwoord. Tegen het elders werkzaam zijn had de arts evenwel geen bezwaar. Vanaf 30 november 2006 heeft klaagster op een andere school van het bevoegd gezag werkzaamheden verricht.

De heer K heeft op 28 november 2006 aan klaagster een brief gestuurd waarin hij haar verzocht om haar eigendommen die zich nog op school bevonden op te komen halen en om de sleutel in te leveren. Klaagster zou immers toch niet meer komen werken op School X.

Klaagster acht zich door de handelwijze van haar werkgever geschaad, zowel in haar goede naam als in persoon. Daardoor is zij nog steeds onder medische behandeling.

Het optreden van aangeklaagden kenmerkt zich niet door goed werkgeverschap. Hun optreden namens het bevoegd gezag heeft de tegenstellingen nodeloos verscherpt.

Beoordeling door de Commissie:

De volgende feiten en omstandigheden zijn voor de Commissie relevant:

Klaagster is in dienst van het bevoegd gezag. Zij heeft 37 jaar als leerkracht op School X gewerkt.

In april 2006 bleek er op School X een terugloop in de formatie te zijn. Toen een vrijwillige overplaatsing niet mogelijk bleek, moest er een leerkracht gedwongen worden overgeplaatst. De keuze zou vallen op degene die volgens de daarvoor gehanteerde toetsingsmaatstaven het eerst in aanmerking zou komen. Die maatstaven waren de interpersoonlijke vaardigheden, de samenwerking met collega's en de samenwerking met de omgeving. De keus viel daarbij op klaagster. De heer K, die toen ongeveer een jaar directeur was van School X, was van oordeel dat klaagster, gemeten aan de gehanteerde toetsingsmaatstaven, niet optimaal functioneerde.

Klaagster is toen met een vertrek van School X, zij het niet van harte, akkoord gegaan.

Toen op 8 juni 2006 door het vrijwillig vertrek van een collega het formatieprobleem voor althans het schooljaar 2006/2007 de wereld uit was, werd klaagster gevraagd wat zij wilde. Op haar reactie dat zij dan weer terugwilde naar School X kreeg zij van de heer L te horen dat dat geen verstandige keus was, aangezien er sprake zou zijn van een conflictueuze situatie tussen de heer K en klaagster.

Op 19 juni 2006 heeft de heer L aan klaagster medegedeeld dat de verhouding inmiddels dermate was geëscaleerd dat er alsnog aan een gedwongen overplaatsing van haar werd gedacht. Inmiddels was klaagster met ziekteverlof.

Uit een op 18 augustus 2006 gehouden gesprek is gebleken dat klaagster weer wilde werken op School X.

Bij brief van 4 september 2006 heeft de heer M aan klaagster bericht dat het bevoegd gezag had besloten klaagster niet gedwongen over te plaatsen. Er werd in die brief ook een extern onderzoek aangekondigd naar de samenwerking binnen het team.

Van een feitelijke terugkeer naar School X is nog geen sprake geweest. De arbo- arts achtte haar daartoe gelet op de collegiale verhoudingen nog niet in staat. Klaagster werd wel in staat geacht elders werkzaamheden te verrichten.

Bij brief van 28 november 2006 heeft de heer K aan klaagster verzocht haar eigendommen van school te komen halen; immers, zij zou toch niet weer terugkeren naar School X.

De Commissie beschouwt de klacht tegen deze feitelijke achtergrond:

Toen klaagster in april 2006 te horen kreeg, dat zij op grond van de door de heer K uitgevoerde beoordeling aan de hand van vooraf vastgestelde competentiecriteria degene was die gedwongen diende te worden overgeplaatst, kon zij dat besluit "als zijnde willekeurig tot stand gekomen" opvatten. Bedoelde criteria hadden immers uitsluitend betrekking op haar sociaal functioneren en hielden geen verband met de onderwijskundige kwaliteiten van de te beoordelen personen. Of klaagster dan ook in onderwijskundig opzicht goed functioneerde heeft in dat verband kennelijk geen enkele rol gespeeld.

Bovendien is er voordien nooit een beoordelings- of functioneringsgesprek met klaagster gevoerd. Het ontbrak haar ten enenmale aan een kader aan de hand waarvan zij de redelijkheid van de voorgenomen overplaatsing kon afmeten.

Gelet op het hiervoor overwogene is de Commissie dan ook van oordeel dat het bevoegd gezag niet de van een schoolbestuur te verwachten en vereiste zorgvuldigheid heeft betracht bij de totstandkoming van het besluit tot gedwongen overplaatsing van klaagster.

Voor zover de klacht daarop betrekking heeft, verklaart de Commissie de klacht gegrond.

Voor wat betreft de escalatie in de verhoudingen in en na juni 2006 is de Commissie geen eenduidig beeld kenbaar geworden. Of de wijze waarop het bevoegd gezag met de formatieproblematiek en het daaruit voortvloeiend conflict met klaagster is omgegaan, de onderlinge tegenstellingen heeft verscherpt, kan de Commissie dan ook niet ten volle beoordelen.

Aan de hand van wat de Commissie in deze kan overzien is het aan haar om te beoordelen of het bevoegd gezag zorgvuldig met de belangen van klaagster is omgegaan.

In dat verband valt de brief van de heer K van 28 november 2006 op en wel in negatieve zin. Klaagster wordt daarin verzocht haar eigendommen van school te komen halen en om schoolsleutels in te leveren. Zij zou immers toch niet terugkeren naar de school.

Deze brief getuigt niet van een adequaat, zorgvuldig reageren op de moeilijke situatie waarin klaagster zich door alle ontwikkelingen op dat moment bevond.

Rekening houdend met het hiervoor gememoreerde is de Commissie dan ook van oordeel dat onder verantwoordelijkheid van het bevoegd gezag niet altijd op de vereiste zorgvuldige wijze is omgegaan met de problematiek van klaagster. In zoverre verklaart de Commissie de klacht gegrond.

06/07 Z-16 Leerkracht is met lichamelijk geweld opgetreden tegen een leerling. Dat was niet de eerste keer dat de leerkracht agressief optrad. De school is in de begeleiding van de leerkracht tekortgeschoten.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, klaagster, moeder van de minderjarige B, leerling van groep 8 van de Rooms Katholieke Basisschool X. Zij is gericht tegen de heer K, als onderwijzer verbonden School X en de directie van School X, aangeklaagd.

Inhoud van de klacht:

Op vrijdag 10 november 2006 heeft na afloop van de gymles de heer K in de douche-ruimte B bij de keel gegrepen en tegen de muur geduwd. Deze agressieve handeling vond plaats als reactie op een brutaal antwoord van B. B had namelijk, toen K hem gebod op te houden met water drinken, gezegd: "Ich mot zoepe."

De handelwijze van de heer K overschreed ver de grenzen van wat als gepaste sanctie kan worden beschouwd. De veiligheid van het leer- en pedagogisch klimaat is in het geding. Fysiek geweld als reactie op verkeerd gedrag van leerlingen is altijd af te keuren. Strafwerk of nablijven zou een passende sanctie zijn geweest.

Klasgenoten van B hebben de handeling van de bewuste leerkracht waargenomen en bevestigd.

Er is van het incident aangifte gedaan bij de politie. De directeur van School X en de algemeen directeur van het bevoegd gezag hebben naar aanleiding van de melding van klaagster een onderzoek verricht.

De heer K is sinds het incident niet meer op school geweest.

De klacht richt zich tevens tegen de schoolleiding. Het incident dat tot de klacht aanleiding heeft gegeven stond niet op zichzelf.

In het verleden heeft een soortgelijk incident plaatsgevonden. Verder heeft klaagster vernomen dat de heer K herhaaldelijk een leerling ter correctie aan zijn oren trekt.

Voor klaagster is daardoor duidelijk geworden dat de begeleiding van de heer K onvoldoende is geweest. Kennelijk is de schoolleiding in gebreke gebleven in het bieden van een veilig leer- en pedagogisch klimaat.

Het vertrouwen van klaagster in de school is geschaad. Zij wil graag dat haar vertrouwen wordt hersteld.

Beoordeling door de Commissie:

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat tegen de heer K is gericht, zijn aan de Commissie verschillende versies van het gebeuren voorgelegd.

Tegenover de lezing van klaagster staat de namens de heer K gegeven verklaring dat de beschuldiging onjuist is, althans dat hij zich van het incident niets weet te herinneren.

De na het gehouden onderzoek namens de school overgelegde verklaringen van leerlingen, die getuige waren van wat zich heeft afgespeeld, leiden niet tot een eenduidige gevolgtrekking.

Niet gebleken is dat de gedane aangifte de politie tot activiteit heeft gebracht om de waarheid te achterhalen. Zij zou de aangifte niet als zodanig hebben opgevat, maar als een melding.

De Commissie komt tot de bevinding dat zij met wat haar aan feitenmateriaal is voorgelegd, niet in staat is de juiste toedracht van wat er op 10 november 2006 is gebeurd vast te stellen.

Voor de Commissie is daardoor in onvoldoende mate de juistheid van de tegen de heer K geuite beschuldiging vast komen te staan.

Zij verklaart de klacht, voor zover gericht tegen de heer K ongegrond.

Rest het onderdeel van de klacht dat gericht is tegen de schoolleiding.

Uit wat ter zitting naar voren is gebracht, is duidelijk geworden dat de heer K in het verleden naar aanleiding van enkele incidenten waarbij hij betrokken was bijzondere aandacht nodig heeft gehad.

In 2001 is er voor de schooldirecteur reden geweest om corrigerend op te treden tegen de heer K. Er was gemeld dat hij tijdens een gymles een jongen aan het shirt had getrokken, tengevolge waarvan dat shirt was gescheurd.

De ouders van de desbetreffende leerling namen toen genoegen met de wijze waarop de schoolleiding met de kwestie is omgegaan. De directeur van School X heeft toen de heer K duidelijk gemaakt dat hij zich van grensoverschrijdende gedragingen tegenover leerlingen heeft te onthouden.

Van 2001 tot 2005 heeft de heer K bij Het bevoegd gezag gefunctioneerd als zogenaamde plusleraar. Dat hield in dat hij toen niet aan een vaste school verbonden was. Gedurende die tijd zijn er geen meldingen van ouders geweest die aanleiding gaven tot correctie.

In 2005 is de heer K teruggekeerd naar School X. In augustus 2006 is het opnieuw noodzakelijk gebleken om hem naar aanleiding van grensoverschrijdend gedrag ten opzichte van een leerling te corrigeren. Er was toen sprake van het vasthouden van het hoofd van een leerling en het de andere kant opdraaien daarvan.

De schoolleiding heeft aangegeven dat het incident met de ouders van de desbetreffende leerling is uitgepraat. Er is de heer K toen uitdrukkelijk op gewezen dat ingeval van herhaling maatregelen tegen hem getroffen zouden worden. Reden voor het op dat moment zelf treffen van maatregelen was er toen niet.

Uit wat er aan incidenten uit het verleden en de daarop door de school gegeven reacties is gememoreerd, komt de Commissie tot de bevinding dat zij geen reden heeft om tot de gevolgtrekking te komen dat de schoolleiding met de ervaring die zij toen had, nalatig is geweest in datgene te doen wat van een goed functionerende schoolleiding verwacht mag worden.

De Commissie verklaart het tegen de schoolleiding gerichte onderdeel van de klacht ongegrond.

Aanbeveling:

Uit de behandeling van de klacht is duidelijk geworden dat de heer K zich mogelijk in een uitputtingsspiraal bevindt.

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan te doen onderzoeken of de heer K nog naar behoren aan het onderwijs vorm kan geven en zo ja of aanvullende begeleiding in dat verband vereist is en hem die alsdan te geven.

06/07 Z-18 School geeft leerling geen goed onderwijs. Zij heeft de leerling bij een lagere groep geplaatst, hoewel zijn leerprestaties daarvoor geen aanleiding gaven. De school weigert aan vader de gegevens te verstrekken van degenen die door zijn zoon zouden zijn bedreigd.

De klacht van de heer en mevrouw A, ouders van de minderjarige B, leerling van de R.K. Basisschool X. Zij is gericht tegen het bevoegd gezag en de heer K, directeur van School X. Klagers hebben het volgende aan hun klacht ten grondslag gelegd:

Inhoud van de klacht:

Aan klagers is medegedeeld dat B ervan beschuldigd is in september 2006 medeleerlingen te hebben bedreigd. Op vragen van klagers waaruit die bedreigingen zouden hebben bestaan en tegen wie die waren gericht, wenste de school niet in te gaan. Daardoor werd het klagers onmogelijk gemaakt de ware toedracht te achterhalen. Toen B met de meldingen werd geconfronteerd, sprak hij de beschuldigingen met klem tegen. Ondanks de gedetailleerde gegevens die klagers destijds over de bedreigingen waarvan B het slachtoffer was, konden verschaffen, weigerde de school toen iets daartegen te doen.

Nu het gaat om wat B zelf zou hebben gedaan, weigert zij tegenover klagers opening van zaken te geven.

Het onderwijs zoals dat op School X aan B gegeven wordt, voldoet niet aan wat ouders daarvan mogen verwachten. B zou in groep 8 klassikaal les moeten krijgen. Hij is echter apart bij groep 7 geplaatst, waar hij individuele lesopdrachten krijgt. De prestaties van B leveren echter geen reden op voor deze behandeling. Wat dan wel de reden is voor een aparte behandeling is klagers niet duidelijk gemaakt. De behandeling heeft wel tot gevolg dat het gerucht de ronde doet dat B bij groep 7 is geplaatst vanwege zijn slechte prestaties.

De opdrachten die B moet uitvoeren worden nauwelijks gecorrigeerd of nabesproken. B moet alles wat hij aan antwoorden op papier heeft gezet leren, ook de foute antwoorden.

Op die manier krijgt B geen goed onderwijs.

De school verwijt klagers onpedagogisch handelen. Zij maakt zich echter zelf schuldig daaraan.

Pogingen van klagers om een oplossing te bewerkstelligen zijn volledig genegeerd door School X.

Beoordeling door de Commissie:

B, geboren in mei 1994 is leerling van School X. Met name het schooljaar 2006/2007 is gebleken dat klagers enerzijds en de directie van de school anderzijds een geheel verschillend beeld hebben van wat een goede school aan begeleiding dient te bieden en op welke wijze de communicatie tussen school en ouders dient te verlopen. Dat staat aan een wederzijds vertrouwen in de weg.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat B door de school valselijk is beschuldigd, is voor de Commissie van belang dat de school werd geconfronteerd met meldingen van bedreigingen door B. De school kon onder die omstandigheden in redelijkheid besluiten klagers van de meldingen op de hoogte te stellen zonder hun daarbij de namen te verstrekken van degenen die meldingen hadden gedaan. Met deze handelwijze heeft de school B niet tekortgedaan.

Dat de gedane meldingen en de naar aanleiding daarvan verrichte activiteiten erin hebben geresulteerd dat School X B valselijk zou hebben beschuldigd, is voor de Commissie niet vast komen te staan. Zij verklaart het desbetreffende onderdeel van de klacht ongegrond.

Waar de klacht inhoudt dat B in strijd met de wet gedwongen is zijn handtekening te plaatsen, is voor de Commissie aannemelijk gemaakt dat de desbetreffende leerkracht slechts heeft willen kunnen aantonen dat B met bepaalde leerstof bekend kon zijn. Hij

moest met het plaatsen van zijn naam bevestigen dat die leerstof met hem was behandeld.

Deze maatregel werd nodig geacht, omdat B onduidelijkheid liet bestaan over wat hij wel en niet had kunnen weten. Het nemen van een dergelijke maatregel is overigens gebruikelijk.

Op dit punt verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Ten aanzien van het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de plaatsing van B bij groep 7 overweegt de Commissie dat de school aannemelijk heeft gemaakt dat er een pedagogisch/didactische noodzaak was voor deze bijzondere maatregel. B's gedrag in groep 8 was van dien aard dat hij volgens de desbetreffende docent daar niet te handhaven viel. De onmogelijkheid voor de school om met klagers op één lijn te komen maakte dat nog eens extra duidelijk.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de school, gelet op haar motivering van de maatregel, in redelijkheid tot het treffen van de genoemde maatregel kunnen overgaan. De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht dat zich richt tegen de plaatsing van B bij groep 7 en het ondanks een gedane toezegging handhaven van die situatie ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de kwaliteit van het onderwijs dat aan B wordt gegeven komt de Commissie tot de bevinding dat diens plaatsing bij groep 7 voort is gevloeid uit een door de school ervaren noodsituatie. Het is de Commissie niet aannemelijk geworden dat het aan B momenteel gegeven onderwijs, de toets der kritiek volstrekt niet kan doorstaan.

Te dezen aanzien verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Inzake het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat de school tegen B maatregelen treft om daarmee klagers tot medewerking te dwingen, hebben aangeklaagden aan kunnen geven dat het belang van de leerling en daarmee dat van B voor de school maatgevend is voor haar handelen. De school heeft die maatregelen getroffen die zij vanuit haar perspectief noodzakelijk achtte. Daarbij bleek zij te stuiten op verzet van klagers.

Naar het oordeel van de Commissie moet het optreden van de school getoetst worden aan wat een verantwoord handelende school in vergelijkbare - onverkwikkelijke - omstandigheden zou doen. Nu het belang van de leerling eist dat de medewerking van ouders wordt verkregen, is de Commissie van oordeel dat het optreden van School X ten opzichte van B de toets der kritiek kan doorstaan.

Ten aanzien van dit onderdeel verklaart de commissie de klacht ongegrond.

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat inhoudt dat klagers onterecht onpedagogisch handelen wordt verweten, overweegt de Commissie dat goed onderwijs veronderstelt dat er tussen de school en de ouders een wederzijds vertrouwen bestaat.

Ter zitting is gebleken dat de houding van B's vader voor een school niet bevorderlijk is voor een coöperatief optreden. Dat heeft aan het bereiken van oplossingen in de weg gestaan, hetgeen de Commissie betreurt.

De Commissie kan School X dan ook niet euvel duiden dat zij het optreden van klagers als onpedagogisch kenschetst.

Op dit punt verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Het onderdeel van de klacht waarin School X zelf onpedagogisch handelen wordt verweten, brengt de Commissie tot de bevinding dat het dossier van B dat is overgelegd,

getuigt van een grote aandacht voor de problemen waarmee hij te kampen heeft gehad en van een professionele aanpak daarvan.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de school gehandeld als van een goede school in vergelijkbare – onwenselijke - omstandigheden verwacht mocht worden.

Ten aanzien van dit onderdeel verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Het onderdeel van de klacht waarin de school wordt verweten de pogingen van klagers om tot oplossingen te komen totaal te hebben genegeerd, brengt de Commissie wederom tot de overweging dat het gebrek aan steun van klagers voor de aanpak van B, gecombineerd met de wijze waarop de vader van B zijn opvattingen presenteert, aan een constructieve samenwerking in de weg staan.

De school heeft aan kunnen geven dat zij in de gegeven situatie heeft gehandeld, zoals van een goede school verwacht mag worden.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht ongegrond.

06/07 Z-23 Leerkracht heeft zich tegenover leerling, zoon van klaagster gewelddadig gedragen. Toen klaagster, daarover ingelicht door haar zoon, de leerkracht aansprak op zijn handelen, verklaarde hij dat haar zoon een leugenaar was.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, klaagster, moeder van de minderjarige B, leerling van de Basisschool X. Zij is gericht tegen de heer K, adjunct directeur van School X, aangeklaagde.

Inhoud van de klacht:

Klaagster heeft het volgende aan haar klacht ten grondslag gelegd.

Op een dag in juni 2006 vond aangeklaagde dat hij moest optreden, toen enkele leerlingen, onder wie B, op school kattenkwaad uithaalde. Zijn ingrijpen onttaarde in het B bij zijn keel grijpen en hem tegen de muur te drukken, waarbij hij tegen hem schreeuwde, dat, als hij dat nog eens uithaalde, hij een groot probleem zou krijgen met aangeklaagde. Vervolgens sleurde aangeklaagde B hardhandig aan zijn arm naar zijn klaslokaal.

Toen klaagster, door B van het gebeuren op de hoogte gesteld, aangeklaagde over het incident benaderde, verklaarde hij dat B een leugenaar was.

Het incident staat niet op zichzelf. Aangeklaagde heeft in zijn gedrag tegenover leerlingen vaker van grensoverschrijdend gedrag blij gegeven. Uit angst voor aangeklaagde hebben die leerlingen daarvan weinig naar buiten gebracht.

Klaagster heeft het geweldsincident waarbij B was betrokken aan het bevoegd gezag voorgelegd. Dat heeft niet geleid tot een bevredigende afdoening.

Klaagster heeft besloten haar klacht aan de Commissie voor te leggen, omdat een leerkracht nooit fysiek geweld tegen kinderen mag toepassen.

Beoordeling door de Commissie:

Voor wat de essentie van de klacht betreft, het B bij de keel grijpen, zijn aan de Commissie verschillende lezingen gepresenteerd.

Aangeklaagde heeft aangegeven dat het gedrag van enkele leerlingen onder wie B op de bewuste dag tot kordaat ingrijpen noodzaakte. Hij heeft echter uitdrukkelijk ontkend daarbij ongeoorloofd fysiek geweld tegen B te hebben gebruikt en hem zeker niet bij de keel gegrepen te hebben.

Het bevoegd gezag heeft naar aanleiding van het door klaagster tegen aangeklaagde ingebrachte een onderzoek binnen de school doen verrichten. Daaruit is niet gebleken dat aangeklaagde zich aan het tegen hem ingebrachte fysieke geweld heeft schuldig

gemaakt. Verder direct bewijs tegen aangeklaagde in verband met de concrete klacht is door klaagster niet ingebracht.

De Commissie kan dan ook, gelet op het vorenstaande, in redelijkheid niet tot de gevolgtrekking komen dat aangeklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan het fysiek geweld tegen B, waarvan hij is beschuldigd. Dat wordt niet anders door andere beschuldigingen die ter zitting tegen aangeklaagde zijn aangevoerd, nu deze in geen onmiddellijk verband staan tot de onderhavige klacht.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

06/07 Z-24 De begeleiding van een rugzakleerling hebben zijn ouders als onvoldoende ervaren.

Toen de ouders vroegen of er al een handelingsplan was opgesteld, bleken leerkrachten van die verplichting niet op de hoogte, hoewel de schoolgids daarvan wel duidelijk melding maakt.

Klagers hebben reden om aan de kwaliteit van de begeleiding voor hun zoon te twifelen.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw A, ouders van de minderjarige B, leerling van de R.K. Basisschool X, die door het bevoegd gezag in stand wordt gehouden. Zij is gericht tegen de heer K, de dames L en M en de heer N, respectievelijk als directeur, als internbegeleider/zorgcoördinator, als remedial teacher en als leerkracht aan School X verbonden.

Inhoud van de klacht:

B, de zoon van klagers, geboren in augustus 1996, heeft sinds juni 2006 een rugzakje. Klagers hebben de begeleiding die B van School X heeft gekregen als onvoldoende ervaren.

Op 8 februari 2007 hebben klagers aan de school gevraagd of er al een handelingsplan was opgesteld. Tot verbazing van klagers bleken leerkrachten van die verplichting niet op de hoogte, hoewel de schoolgids daarvan wel duidelijk melding maakt.

Klagers hebben meer reden om aan de kwaliteit van de begeleiding van B te twifelen. Op 15 november 2006 is er in een gesprek op school met klagers afgesproken dat bij B een instaponderzoek dyslexie zou worden afgenomen. De school heeft klagers niet op de hoogte gesteld van de resultaten van dat onderzoek. Dat er als vervolg daarop een volledig dyslexieonderzoek moet komen, hebben klagers buiten de school om moeten vernemen.

Het gesprek van 15 november 2006 is overigens het enige gesprek geweest op school. Toen klagers op 31 januari 2007 telefonisch met de school een gesprek hadden aangevraagd teneinde de resultaten van B te bespreken, werd ineens het half uur remedial teaching per week verdubbeld. Kennelijk was de aansporing van klagers nodig om de school tot de noodzakelijke actie te brengen.

De school heeft in een mail van 13 februari 2007 klagers bericht dat, als zij over de wijze van begeleiden door School X niet tevreden zijn, zij B bij het speciaal onderwijs kunnen aanmelden. Dit staat haaks op het beleid van de regering dat inhoudt dat zoveel mogelijk zorgleerlingen het regulier onderwijs moeten volgen.

Het strijdt bovendien met wat in het handelingsplan als langetermijndoel wordt aangegeven. Daarin staat namelijk dat men B zo lang mogelijk aan het regulier onderwijs wil laten deelnemen.

De school voelt zich door klagers aangevallen. Dat wordt op B afgereageerd.

Een andere klacht die tegen School X wordt aangevoerd is dat B ooit ten onrechte van iets is beschuldigd. Daarvoor heeft de directeur zijn excuses aangeboden.

B heeft zich door het gebeuren 4 weken onprettig gevoeld. Hij is zelfs een dag thuisgebleven.

Beoordeling door de Commissie:

De Commissie stelt allereerst vast dat de behandeling van de klacht niet in alle opzichten voor haar de vereiste duidelijkheid heeft opgeleverd. Met name door de afwezigheid van de heer K op de hoorzitting zijn enkele voor de Commissie relevante vragen onbeantwoord gebleven.

B is een leerling die bijzondere begeleiding nodig heeft. Hij is in augustus 2005 na een verhuizing vanuit A op School X gekomen. Klagers hebben toen een dossier van B met daarin het onderwijskundig rapport van de vorige school aan School X overhandigd. B heeft sinds 2006 een rugzakje. Inmiddels is hij aangemeld voor een school voor speciaal basisonderwijs.

Het handelingsplan in zijn definitieve vorm dateert van 18 april 2007.

Het eerste onderdeel van de klacht houdt in dat School X met name door niet te beschikken over een handelingsplan tekort is geschoten in de begeleiding van B.

De Commissie overweegt in dat verband dat School X het verleden van B van voor 2005 niet uit eigen ervaring kende. Zij moest wat dat aangaat afgaan op wat haar aan informatie van de vorige school had bereikt. Daarbij had School X geen enkele praktische ervaring met leerlingen die leerlinggebonden financiering nodig hebben.

Voor het opstellen van het handelingsplan was School X afhankelijk van de inbreng van de ambulante begeleidster.

Namens School X is aangevoerd dat zij zich wel degelijk de nodige moeite heeft getroost om B die bijzondere begeleiding te bieden die hij nodig had. Voor de Commissie is daarbij aannemelijk gemaakt dat het gedurende lange tijd ontbreken van een handelingsplan niet belemmerend heeft gewerkt in het betrachten van de zorg die B nodig had. Hoewel een formeel handelingsplan ontbrak, was er wel degelijk een beleid, waaraan de begeleiding van B getoetst werd. Dit beleid was vastgelegd in interne notities.

Op initiatief van School X is voor B het rugzakje aangevraagd en verkregen.

Voor zover School X al enige blaam treft in het begeleiden van B, kan haar tegengeworpen worden, dat zij in onvoldoende mate de ambulante begeleidster tot voortvarendheid bij het opstellen van het handelingsplan heeft aangezet.

Naar het oordeel van de Commissie heeft die nalatigheid echter niet nadelig uitgewerkt voor de begeleiding van B. Er zijn ook geen andere feiten en omstandigheden vast komen te staan die erop kunnen wijzen dat de zorg voor B nadeel heeft ondervonden van de wijze van begeleiden door School X. Dat er een oorzakelijk verband zou bestaan tussen een interventie van klagers en de uitbreiding van de remedial teaching, is onvoldoende aannemelijk geworden.

Gelet op het voorgaande is voor de Commissie niet vast komen te staan dat School X in het begeleiden van B verwijtbaar tekort is geschoten. Voor zover de klacht daarop doelt, verklaart de Commissie die ongegrond.

De klacht behelst vervolgens dat klagers door School X niet op de hoogte zijn gesteld van de resultaten van het instaponderzoek dyslexie.

Voor de Commissie is vast komen te staan dat het onderzoek in december 2006 is gehouden en dat het tot de gevolgtrekking leidde dat er een volledig onderzoek diende plaats te vinden.

Alleen de ambulante begeleider is van de resultaten van het instaponderzoek op de hoogte gesteld. Nagelaten is klagers daarvan in kennis te stellen. De passage uit het verweerschrift dat er in november 2006 tussen de school en klagers contact is geweest over de resultaten van het instaponderzoek kan dus dit onderdeel van de klacht niet logenstraffen.

De heer N, een der aangeklaagden, heeft blijkens de brief van klagers van 11 mei 2007 voor die nalatigheid zijn verontschuldiging aangeboden.

De Commissie ziet in het niet tijdig mededelen van de resultaten van het instaponderzoek aan klagers een tekortschieten en voor wat dat betreft verklaart Commissie de klacht gegrond.

De klacht bevat ook een onderdeel waarin wordt gesteld dat men op School X B bij het speciaal onderwijs wilde doen plaatsen, dit ondanks een passage uit het handelingsplan die inhoudt dat men B zo lang mogelijk wil doen deelnemen aan het regulier onderwijs. Dat men op School X tot het oordeel was gekomen dat B beter op zijn plaats was in het speciaal onderwijs, is voor het eerst gebleken uit het e-mail bericht van de heer N aan klagers van 13 februari 2007.

Nadien heeft de ambulante begeleidster klagers bevestigd dat men B liever in het speciaal onderwijs zag. Deze mededeling is namens de school niet tegengesproken.

De Commissie ziet in de verwijzing naar het speciaal onderwijs op zichzelf niets afkeurenswaardigs. Een reguliere basisschool die met betrekking tot een zorgleerling het einde van haar mogelijkheden ziet, kan redelijkerwijs tot de bevinding komen dat een leerling bij haar niet op zijn plaats is en op een ander schooltype wel.

De Commissie heeft dan ook niet de indruk gekregen dat School X B zonnodig kwijt moest maar heeft uit hetgeen namens haar is aangevoerd veeleer de indruk gekregen dat de school een te groot vertrouwen had in haar eigen mogelijkheden en daardoor te lang is doorgedaan met het begeleiden van B.

De Commissie verklaart ten aanzien van dit onderdeel de klacht ongegrond.

In grote lijnen kunnen de klachten van klagers worden gezien als reactie op fouten in de communicatie met klagers door School X ten tijde van het directeurschap van de heer K. Het begeleiden van zorgleerlingen veronderstelt draagvlak bij de ouders. Naar het oordeel van de Commissie heeft School X zeker moeite gedaan om bij klagers blijvend vertrouwen te verwerven.

Voor de Commissie is echter duidelijk geworden dat School X klagers onvoldoende op de hoogte heeft gehouden van wat zij aan begeleiding aan B bood. Zij werden evenmin in kennis gesteld van wat er aan beleid op papier vastlag.

Het niet op de hoogte brengen van klagers van de resultaten van het instap dyslexieonderzoek is kenmerkend voor die tekortkoming in haar contacten met klagers.

School X heeft door niet zorgvuldig met klagers te communiceren tegenover hen onduidelijkheid laten bestaan over wat haar mogelijkheden waren en waar die ophielden.

De wijze waarop klagers ermee werden geconfronteerd dat B beter op zijn plaats zou zijn binnen het speciaal onderwijs getuigt niet van een zorgvuldige methode van overbrengen, nu in het e-mail bericht van 13 februari 2007 in reactie op een gestelde vraag de verwijzing naar het speciaal onderwijs slechts terloops is meegenomen.

Ouders mogen van de school verwachten dat die beslissingen die voor hun kind ingrijpend zijn op de vereiste zorgvuldige wijze worden gecommuniceerd.

De Commissie verklaart de klacht gegrond, voor zover die de wijze van communiceren van School X met klagers betreft.

Rest het onderdeel van de klacht van de niet terecht geuite beschuldiging tegen B. Uit het gevoerde verweer begrijpt de Commissie dat daarmee bedoeld wordt op het naar het oordeel van klagers ten onrechte aanspreken van B door de heer K op het verwijderen van een door de school op een w.c-deur aangebrachte sticker.

Het is de Commissie niet mogelijk gebleken - mede door de afwezigheid van de heer K ter hoorzitting- van het incident de ware toedracht te achterhalen.

De Commissie verklaart zich voor wat dit onderdeel van de klacht aangaat -bij gebrek aan voldoende wetenschap- niet in staat daarover een oordeel te geven.

Aanbeveling:

De Commissie adviseert de het bevoegd gezag de paragraaf uit de schoolgids over de klachtenprocedure te wijzigen. Met name moet daar blijken dat aan de gang naar de klachtencommissie geen verplichte procedure binnen de schoolorganisatie voorafgaat.

06/07 Z-27 School is niet juist omgegaan met ernstige gedragsproblemen van een leerling. De school heeft onder druk de moeder van de leerling een brief laten tekenen waarmee zij haar tegen haar zin akkoord heeft laten gaan met plaatsing op een internaat.

De klacht van mevrouw A., klagster, moeder van de minderjarige B, gewezen leerling van de Speciale School voor Basisonderwijs X. Zij is gericht tegen School X.

Inhoud van de klacht:

Bij B, geboren mei 1997, is sprake van gedragsproblemen in combinatie met een licht verstandelijke beperking. Dat uit zich in druk, agressief en impulsief gedrag.

Na gestart te zijn in het reguliere onderwijs heeft B onderwijs gevolgd op een zmschool. In 2004 is hij terechtgekomen op School X.

Het schooljaar 2006/2007 is voor B moeizaam verlopen. De klas werd groter. Andere leerkrachten kwamen voor de klas te staan. B verviel daardoor tot onhandelbaar gedrag. School X heeft daarop B herhaaldelijk geschorst. Op 11 december 2006 is B zelfs voor-gevoed op straat gezet, zonder dat vooraf met klagster naar een oplossing was gezocht. Vervolgens is hij tegen de zin van klagster in een 24 uursplaatsing in een internaat terechtgekomen.

Om B na december 2006 voorgoed niet meer naar de school terug te doen keren heeft mevrouw K, directeur van School X, klagster een brief aan de leerplichtambtenaar mede laten ondertekenen. In de brief werd een schorsing in het vooruitzicht gesteld. Er werd ook in vermeld dat de schooldirectie het niet verantwoord vond om B terug te laten gaan naar School X.

Met die brief was klagster het niet eens. Zij heeft zich echter overvallen gevoeld, waardoor zij tegen haar zin akkoord is gegaan.

Klagster heeft de wijze van communiceren met haar over de schorsingen als onvoldoende ervaren. Zij had er na de kerstvakantie geen zicht op welke verplichtingen School X toen nog tegenover B had.

Beoordeling van de klacht:

Voor de Commissie is een aantal feiten en omstandigheden van belang.

B gaf op School X blijk van ernstige gedragsproblemen. Deze waren van dien aard dat School X aan B niet de begeleiding kon bieden die hij nodig had. Er is dan ook omgezien naar een school die daaraan meer voldeed. De keuze is toen gevallen op een cluster 4-school, School Y. Medio november 2006 is B met instemming van klagster bij die school aangemeld.

In de eerste schoolweek na de kerstvakantie zou de aanvraag tot plaatsing van B op School Y besproken worden in de Commissie voor de Indicatiestelling.

Het gedrag van B werd vanaf de aanmelding bij School Y steeds problematischer. School X ervoer handelingsverlegenheid ten opzichte van B.

School X heeft na een aantal eerdere schorsingen B op 11 december 2006 een time-out opgelegd. Dit is geschied in overleg met de leerplichtambtenaar en na raadpleging van klaagster. Deze schorsing zou duren tot 22 december 2006, de laatste schooldag voor de kerstvakantie.

Gedurende die schorsingsperiode is B op initiatief van Bureau Jeugdzorg voor 24 uur op een internaat geplaatst.

Deze plaatsing heeft enkele weken geduurd. In die tijd is B niet meer op School X geweest. Het verblijf in het internaat is beëindigd, toen B op 22 januari 2007 op School Y werd geplaatst.

Namens School X is aannemelijk gemaakt dat zij door de extreem toenemende gedragsproblematiek van B een legitieme reden had om maatregelen tegen hem te treffen, waaronder de per 11 december 2006 ingaande schorsing tot de kerstvakantie. Aangegeven is dat bij het opleggen van deze laatste schorsing de nodige procedurele zorgvuldigheid in acht is genomen. Klaagster is gehoord. De leerplichtambtenaar is ingeschakeld.

Waar de klacht betrekking heeft op het opleggen van de oorspronkelijk in het vooruitzicht gestelde maatregel, namelijk een schorsing tot 22 december 2006, verklaart de Commissie die ongegrond.

De schorsingsmaatregel heeft, in combinatie met de 24 uursopvang, aldus uitgewerkt dat B na de kerstvakantie niet meer terug is gekeerd naar School X, ook niet in de tijd waarin nog beslist moest worden over zijn toelating tot School Y. Er is dus sprake geweest van een feitelijke verlenging van de schorsing.

Weliswaar bevond B zich gedurende die feitelijke verlenging in de 24 uursopvang van een internaat, maar dat ontsloeg School X niet van haar verplichtingen ten opzichte van hem.

B was toen namelijk nog steeds als leerling bij School X ingeschreven. Naar het oordeel van de Commissie heeft School X ten onrechte bij klaagster de indruk gewekt dat de schorsing een reden opleverde om B als verwijderd te beschouwen.

School X heeft die indruk niet gecorrigeerd, hoewel haar die wel bekend was uit een haar gezonden afschrift van de brief van klaagster aan het Ministerie van OCW van 10 januari 2007. Voor zover de klacht inhoudt dat School X na de kerstvakantie niet goed met klaagster heeft gecommuniceerd over wat na de kerstvakantie de gevolgen van de schorsing waren, verklaart de Commissie die gegrond.

Aanbeveling:

Klaagster heeft in eerste instantie haar grieven tegen de school neergelegd in een brief aan de minister van OCW van 10 januari 2007. Kennelijk bestond er bij klaagster grote behoefte aan duidelijkheid over de situatie waarin B zich bevond. Het bevoegd gezag en School X hebben van de brief een afschrift ontvangen. Dat heeft hun niet tot een reactie in de richting van klaagster gebracht.

De Commissie beveelt het bevoegd gezag aan ervoor zorg te dragen dat de bij haar aangesloten scholen steeds zorgvuldig met ouders communiceren, zeker als deze ouders verkeren in een situatie die door hen mogelijk als noodsituatie wordt ervaren en er signalen zijn die erop wijzen dat deze ouders duidelijk behoefte hebben aan verduidelijking.

**06/07 Z-29 School heeft zonder ouders vooraf op de hoogte te stellen vierjarige leerlinge aan een screening van haar motoriek onderworpen.
Gymleraar heeft leerling met bloedstollingsziekte ondanks diens pijnklachten mee laten doen aan gymles.**

De klacht is afkomstig van de heer mr. A, klager, vader van de minderjarige B en C, gewezen leerlingen van de Basisschool X. Zij is gericht tegen de heren K en L, respectievelijk als directeur en leraar lichamelijke opvoeding aan School X verbonden en tegen het bevoegd gezag.

Inhoud van de klacht:

B is in april 2006 op vierjarige leeftijd aan een screening van haar motoriek onderworpen. Klager en zijn echtgenote waren daarvan tevoren niet op de hoogte gesteld. Evenmin was hun om toestemming gevraagd. De terugkoppeling met de ouders over de resultaten van de screening heeft niet naar behoren plaatsgevonden.

Op 16 november 2006 heeft de heer L C gedwongen mee te doen aan een gymnastiekles, hoewel C aan had gegeven pijnklachten te hebben en niet te willen deelnemen aan gym. Dit week af van wat afgesproken was. Met de school was namelijk overeengekomen dat C niet met de gymles mee mocht doen, als hij pijn had. Hij heeft namelijk een uiterst zeldzame bloedstollingsafwijking, waardoor pijnklachten kunnen duiden op een bloeding. Fysieke inspanning dient dan achterwege te blijven.

C heeft door mee te moeten doen met de gymles zodanige pijn- en gezondheidsklachten gekregen dat een ziekenhuisopname noodzakelijk was.

Zowel de heer L als de heer K hebben geweigerd rechtstreeks met klager en zijn echtgenote te communiceren over wat er tijdens de gymles fout was gelopen. Dat er een ernstige fout was gemaakt wilden zij niet erkennen. Pas op 14 en 21 december 2006 zijn er gesprekken gevoerd, waaraan klager en de heer K deelnamen. Klager heeft op het voeren van die gesprekken moeten aandringen.

De heer L heeft pas bij brief van 23 januari 2007 een reactie gegeven aan klager. Van het bestuur is in het geheel geen inhoudelijke reactie uitgegaan.

Aangeklaagden hebben kennelijk blijk gegeven van inadequaat reageren en gebrek aan empathie.

Beoordeling door de Commissie:

Voor wat betreft het onderdeel van de klacht dat betrekking heeft op de gang van zaken met betrekking tot het screenen van B, is voor de Commissie van belang dat de heer K daarvoor in oktober 2006 zijn verontschuldigingen heeft aangeboden aan klager.

Inmiddels heeft de school haar beleid aangepast, hetgeen ook blijkt uit de schoolgids. In haar schoolgids voor het schooljaar 2007/2008 is een passage opgenomen die behelst dat ouders vooraf bezwaar kunnen maken tegen een screening, zoals deze in het onderhavige geval is uitgevoerd. Zij vindt het terecht dat de heer K daarvoor zijn verontschuldigingen heeft aangeboden.

Voor zover de klacht is gericht tegen de heer L in verband met diens optreden tijdens de bewuste gymles, spitst die zich voor de Commissie toe op de vraag of de heer L in zijn hoedanigheid van gymleraar verantwoord ten opzichte van C heeft gehandeld.

De heer L heeft aangevoerd dat hij C vier jaar in diverse groepen als leerling heeft gehad. Vrijwel die gehele tijd is hij op de hoogte geweest van C's stollingsafwijking. Nadat de heer L daarover zijn zorg had geuit, heeft de toenmalige groepsleerkracht na overleg met de ouders hem medegedeeld dat C zoveel mogelijk aan de gymlessen zou

deelnemen om daarmee te voorkomen dat hij in een geïsoleerde positie zou raken. Conform de toen door de ouders opgestelde richtlijn is vervolgens gehandeld.

Een reden om daarvan af te wijken, dan wel om met C's ouders contact op te nemen voor nadere instructies heeft zich vóór 16 november 2006 nimmer voorgedaan.

Op die datum had de groep van C om 8.45 gymles. C heeft toen aan de heer L gemeld dat hij last had van groeipijnen. Een briefje van zijn ouders had hij niet bij zich. De heer L stelt, dat hij afgaande op de mededeling van C aan deze heeft gezegd dat hij maar gewoon moest proberen mee te doen en er maar mee moest ophouden, als het niet meer zou gaan. Dat de heer L C tot deelname aan de gymles verplicht zou hebben is voor de Commissie niet aannemelijk geworden.

Om 9.20 uur is vervolgens de heer K de gymzaal binnengekomen met de mededeling dat C's ouders hadden gebeld met de mededeling dat vergeten was om voor schooltijd melding te maken van C's groeipijnen en dat zij niet wilden dat hij mee zou doen met de gymles. Onmiddellijk na die mededeling is C opgehouden met gymmen.

Naar het oordeel van de Commissie heeft L tijdens de bewuste gymles aan de hand van wat er aan afspraken lag en wat hem aan het begin van de gymles bekend was, zich opgesteld als van een zorgvuldig optredend gymleraar in soortgelijke omstandigheden verwacht mocht worden.

De Commissie verklaart de klacht, waar die zich richt tegen het optreden van de heer L op 16 november 2006, ongegrond.

Voor wat betreft de communicatie naar aanleiding van de gebeurtenissen van 16 november 2006 is door aangeklaagden toegegeven dat die beter had gekund.

Het schoolbestuur is te laat bij de gesprekken betrokken, terwijl onvoldoende is nagegaan of er mogelijkheden tot een gesprek met de heer L waren op dagen waarop hij niet regulier op de school aanwezig was.

Door wat namens aangeklaagden aan gebreken in de communicatie is toegegeven hebben klager en zijn echtgenote zich in onvoldoende mate gehoord en begrepen gevoeld. Nu op een professionele organisatie als een school de verplichting rust om zich zodanig in te spannen dat ouders ervan overtuigd raken dat zij serieus worden genomen, is de school op dat punt tegenover klager en zijn echtgenote tekortgeschoten.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover die betrekking heeft op de communicatie met klager en zijn echtgenote, gegrond.

06/07 Z-31 School heeft voor een leerling die bijzondere begeleiding nodig heeft een schooladvies gegeven dat beneden zijn niveau ligt. Er is in het verleden nooit aangegeven dat er reden kon zijn om een dergelijk advies te geven.

De klacht is afkomstig van de heer A, klager, vader van de minderjarige B, leerling van de basisschool X. Zij is gericht tegen het bevoegd gezag van Basisschool X.

Inhoud van de klacht:

B, geboren oktober 1994, heeft bijzondere begeleiding nodig.

In het schooljaar 2003/2004 zijn er twee observaties geweest vanuit het steunpunt autisme van het REC in verband met een hulpvraag om begeleiding voor B. Hij is namelijk een introverte en lichamelijk kwetsbare leerling. Bovendien was er bij hem sprake van een cognitief neergaande lijn.

In verband met een toegekend leerlinggebonden budget is B vanaf 10 juni 2004 op School X onder begeleiding geweest. Op 23 september 2004 is het eerste handelingsplan opgesteld. Daarin werd regelmatig overleg met B's ouders voorgesteld en wel met een frequentie van zes keer per jaar.

Uit het REC-verslag van 24 november 2004 bleek dat B een rekenachterstand had van veertien maanden. Zijn ouders hadden de school al vaker aangegeven dat het met het rekenen van B niet goed ging. Kennelijk zijn die signalen in een eerdere fase niet onderkend.

In het REC-verslag van 2 juni 2005 staat vermeld dat het op school met B goed ging. Het voortgangsverslag van 14 december 2005 geeft aan dat B op dat moment een redelijke woordenschat heeft, de analoge en de digitale klok beheerst en dat het automatiseren nog een aandachtspunt is.

In het voortgangsverslag van 8 februari 2006 wordt geconstateerd dat B op vmbo-t-niveau zit.

In het voortgangsverslag van 19 juni 2006 staat dat B zich goed ontwikkeld heeft en dat aandacht moet worden besteed aan de overgang naar het voortgezet onderwijs.

Op 6 september 2006 blijkt uit een psychologisch onderzoek dat B beschikt over hoog-gemiddelde cognitieve capaciteiten.

Op 31 januari 2007 is tijdens een voortgangsgesprek voor het rugzakje voor het eerst het schooladvies aan de orde geweest. Toen bleek dat de school B een vmbo-k-advies wilde geven. Deze mededeling kwam voor klager volledig uit de lucht vallen.

Klager en zijn echtgenote konden zich in dat oordeel niet vinden. B's cognitieve capaciteiten zijn namelijk zodanig dat hij op een vmbo-t-niveau moet kunnen functioneren. De CITO-score wijst dat ook uit.

De school heeft in het verleden nooit aangegeven dat vmbo-k de aangewezen richting voor B zou zijn.

Klager had op grond van het hierboven gememoreerde verslag van 8 februari 2006 reden om aan te nemen dat de school van oordeel was dat vmbo-t de aangewezen opleiding was. Dit standpunt werd bevestigd doordat uit de gesprekken die klager en zijn echtgenote op school voerden, naar voren kwam dat het steeds beter ging met B's ontwikkeling.

Toen het schooladvies op verzoek van klager en zijn echtgenote op 28 februari 2007 wederom onderwerp van gesprek was, volhardde de school in haar opstelling.

Dat voor B geen vmbo-t-advies is gegeven is ook toe te schrijven aan onvoldoende begeleiding door de school.

Haar tekortschieten heeft zich met name in het volgende gemanifesteerd:

- Klager heeft aangeboden een begeleider vanuit het PGB ook te laten participeren in verband met huiswerk/studiebegeleiding. Uiteindelijk werd dat niet toegestaan.
- De communicatie vanuit de school schoot met name de laatste tijd tekort. Voortgangsverslagen en handelingsplannen werden pas verstrekt, als klager en zijn echtgenote daarom vroegen.
- Er zijn afspraken gemaakt over een zogenaamde 'roboklok'. Het heeft lang geduurd, voordat de school daarvan gebruik wilde maken. Bovendien is daarvan onvoldoende en op een onjuiste wijze gebruik gemaakt.
- Met het maken van afspraken over het meegeven van huiswerk met het oog op het voortgezet onderwijs werd te laat begonnen. De uitvoering van die afspraken geschiedde onregelmatig en weinig frequent.
- De speciale rekenmethode is na een goed begin in het slop geraakt doordat onderwijskrachten wisselden.
- Er was teveel sprake van versnippering en wisseling van de begeleiding. Doordat er teveel r.m- docenten waren, heeft B belangrijke lessen moeten missen.
- Met belangrijke gebeurtenissen in B's thuissituatie is, hoewel aan de school medegedeeld, niet altijd op de juiste wijze omgegaan. In verband met het doen inslapen van de hond en het overlijden van B's opa is in het geheel geen begeleiding gegeven, hoewel daarom wel was verzocht.

- Het agendagebruik, dat na het verdwijnen van een r.m-leerkracht was ingesteld, verwaterde, hoewel klager en zijn echtgenote bleven wijzen op de noodzaak daarvan.

De school heeft niet tijdig klager en zijn echtgenote op de hoogte gesteld van het te verwachten schooladvies. Een tijdig inlichten van B's ouders had tot bijstelling van het de oorspronkelijke oordeel over de meest gewenste schoolkeus kunnen leiden. Er had dan in de begeleiding rekening mee gehouden kunnen worden.

Beoordeling door de Commissie:

Uit wat namens School X is aangevoerd komt de Commissie tot de slotsom dat zij zich de noodzakelijke moeite heeft getroost om voor B die begeleiding te bieden die hij met zijn capaciteiten en tekortkomingen nodig had. Blijkens de overgelegde uitvoerige documentatie is daarbij met klager en zijn echtgenote er de communicatie geweest die door het REC noodzakelijk werd geacht.

Door aangeklaagde is aannemelijk gemaakt dat, waar niet voor de vereiste continuïteit in de begeleiding kon worden zorggedragen, bijvoorbeeld door personeelwisseling, de oorzaak daarvan buiten de verantwoordelijkheid van de school moet worden gezocht. Waar de klacht inhoudt dat School X in haar begeleiding van B tekort is geschoten, verklaart de Commissie de klacht ongegrond.

Voor wat betreft het uitgebrachte schooladvies is de Commissie duidelijk geworden dat School X bij het opstellen van het schooladvies van B niet alleen zijn prestaties op cognitief gebied van belang heeft geacht. Zij heeft ook belangrijk geacht dat B, gegeven zijn behoefte aan bijzondere begeleiding, vaste punten nodig heeft waarbij hij zekerheid kan vinden. De vmbo-k-opleiding biedt volgens de school de mogelijkheid om voldoende succeservaringen op te doen.

Daarbij was voor de school een overweging dat voor B beter in eerste instantie een niveau gekozen diende te worden, waarvan zeker is dat hij het aankan. Mocht later blijken dat hij het vmbo-t-niveau aankan, dan kan daarvoor in de toekomst alsnog gekozen worden.

School X heeft in het geval van B gekozen voor een veilige inzet.

Naar het oordeel van de Commissie heeft School X in alle redelijkheid tot die keuze kunnen komen en aldus haar advies op kunnen stellen.

Voor zover de klacht betrekking heeft op de inhoud van het uitgebrachte advies, verklaart de Commissie die ongegrond.

De klacht houdt ook in dat met B's ouders niet zorgvuldig is gecommuniceerd over het uit te brengen schooladvies.

In dat verband is voor de Commissie van belang dat op 8 februari 2006 aan klager en zijn echtgenote is voorgehouden dat B op vmbo-t-niveau functioneerde en dat in de gesprekken daarna naar voren kwam dat het steeds beter ging met B.

Daardoor zijn ten aanzien van de vervolgopleiding van B bij de ouders gerechtvaardigde verwachtingen gewekt.

De mededeling van 31 januari 2007 dat B een vmbo-k-advies zou krijgen heeft zijn ouders dan ook volkomen overvallen.

Het had dan ook op de weg van de school gelegen om, gegeven de stoornis in het autistisch spectrum van B, om tijdig en zorgvuldig met diens ouders te communiceren over het te verwachten schooladvies. Dat had bij hen draagvlak kunnen creëren voor de gemaakte keuze.

De Commissie is van oordeel dat School X tekort is geschoten in haar wijze van communiceren met B's ouders over de totstandkoming van zijn schooladvies en de daarin gemaakte keuze.

De Commissie verklaart op dat punt de klacht gegrond.

06/07 Z-35 Door nalatigheid van de ZMOK-school zijn de stages van de leerling niet gelukt. Ten onrechte is de leerling aangeraden om zelf op werk uit te gaan. Juist omdat hij daartoe niet in staat is zit hij op een ZMOK-school.

De klacht van de heer en mevrouw A te Lieshout, klagers, ouders van de minderjarige B, leerling van ZMOK-School X. Zij is gericht tegen de heer K, coördinator stage, aangeklaagde.

Inhoud van de klacht:

B. is na een goede afsluiting van het Time-out project aangenomen op School X. De afspraak was dat B naar school zou gaan als hij niet zou werken. Het advies van Time-out was het volgen van de arbeidsgerichte leerweg. B heeft van november 2006 tot januari 2007 gewerkt op een stage. Daarna was hij thuis en had hij af en toe contact met de stage-coördinator de heer K. De heer K heeft B gezegd dat hij zelf op werk uit moest gaan. B is daar niet toe in staat.

Daarom zit hij op een ZMOK-school.

De stages zijn niet gelukt omdat er te weinig begeleiding vanuit school is geweest. De school moet voor een dagindeling voor B zorgen.

Klagers hebben via BJB (Bijzonder Jeugdwerk Brabant) gehoord dat B nog geen betaald werk mocht verrichten omdat hij nog leerplichtig is.

Beoordeling door de Commissie:

De klacht van klagers komt samengevat hierop neer dat aangeklaagde B te weinig begeleid heeft en dat hij klagers verkeerd heeft voorgelicht omtrent de mogelijkheid voor B om betaald werk te verrichten in verband met de voor hem geldende leerplicht.

De aangeklaagde heeft hiertegen in gebracht dat hij het advies van de medewerkers van het Time-out project heeft opgevolgd. Zij achtten het voor B beter dat hij niet zou instromen in een klas van School X maar meteen op een stageplaats zou worden geplaatst. Daarvoor heeft de school gezorgd. B heeft van november 2006 tot januari 2007 een stageplaats gehad voor 4 á 5 dagen in de week. In januari 2007 is B met de stage gestopt omdat hij betaald werk wilde. Hij is daar toen naar op zoek gegaan.

Aangeklaagde heeft als insteek bij de begeleiding dat de jongere en zijn ouders zelf actief op zoek moeten gaan. Aangeklaagde heeft B gewezen op de open dagen van ROC's. Hij heeft tweewekelijks contact gehouden met B. Inmiddels heeft B er zelf voor gezorgd dat hij op het ROI zit. Als dat goed gaat, kan B ingeschreven worden bij het ROC waar hij dan 1 dag scholing volgt en 4 dagen werkt. Aangeklaagde vindt dit al met al een zeer goed resultaat.

De Commissie overweegt dat aangeklaagde bij zijn aanpak zonder twijfel het belang van B voor ogen heeft gehad. Aangeklaagde heeft gelet op het advies van de medewerkers van Time-out en zijn eigen ervaring met jongeren met deze problematiek op goede gronden tot de gevolgde aanpak kunnen overgegaan. Blijkens het stagejournaal heeft aangeklaagde ook regelmatig contact gehouden met B en zijn ouders en heeft hij hen adviezen gegeven.

Op grond van het bovenstaande acht de Commissie de klacht voorzover het betreft de begeleiding door de aangeklaagde ongegrond.

De Commissie stelt vast dat er bij de klagers onduidelijkheid bestaat over de leerplichtsituatie van B in het afgelopen jaar. Van de zijde van de school is bevestigd dat de wettelijke leerplichtregeling onverkort van toepassing is op de leerlingen van School X. Ter zitting hebben aangeklaagde en de school niet zonder voorbehoud kunnen verklaren dat

er met betrekking tot B contact is geweest met de leerplichtambtenaar conform de wettelijke regeling.

De Commissie acht het gezien de complexe problematiek van de leerlingen van de school niet geheel onbegrijpelijk dat voor de formele kanten wel eens minder aandacht overblijft. De Commissie adviseert de school om ook deze kant voldoende in het oog te houden en in elk geval de regels met betrekking tot de leerplicht respectievelijk kwalificatieplicht en hoe de school hiermee omgaat duidelijk en begrijpelijk uit te leggen aan de ouders en jongeren.

De Commissie concludeert dat wat dit aspect betreft de handelwijze van de aangeklaagde en de school naar klagers toe niet vlekkeloos is geweest. Maar alle omstandigheden in aanmerking nemend acht de Commissie de tekortkomingen niet van zodanig gewicht dat zij op grond daarvan tot een ander oordeel zou moeten komen.

De Commissie spreekt uit dat de klacht tegen aangeklaagde ongegrond is.

Tot slot stelt de Commissie vast dat de schoolleiding ter zitting heeft aangegeven naar aanleiding van deze klacht na te zullen gaan hoe bevorderd kan worden dat klachten als deze in eerste instantie bij de directie dan wel de vertrouwenspersoon van de school worden neergelegd.

Aanbeveling:

De Commissie beveelt aan dat de school de ouders helder informeert over de wijze waarop zij omgaat met de problematiek van de leerlingen én in samenhang daarmee met de van toepassing zijnde wettelijke regelingen.

06/07 Z-49 Het gedrag van een leerkracht tegenover zijn groep heeft zich gekenmerkt door grof taalgebruik en minachting. Hij heeft zelfs de zoon van klagster een keer geschopt.

De school heeft te weinig tegen het optreden van de leerkracht ondernomen.

De klacht is afkomstig van mevrouw A, klagster, moeder van de minderjarige, leerlinge van de Basisschool X. Zij is gericht tegen de heren K en L, respectievelijk als leerkracht en directeur van School X verbonden.

Inhoud van de klacht:

Klagster heeft het volgende aan haar klacht ten grondslag gelegd.

B, ten tijde van het indienen van de klacht 10 jaar oud, had in het schooljaar 2006/2007 de heer K als groepsleerkracht. Deze hanteerde gedurende dat schooljaar een grof taalgebruik tegen zijn leerlingen. Opmerkingen als "denk je met je achterwerk", en "simpele Hannes" waren daarbij niet van de lucht. Als kinderen als B om uitleg vroegen, was de reactie: "Vraag dat maar in je eigen groepje, maar niet aan mij."

Het optreden van de heer K was dermate denigrerend en kleinerend dat B een aantal keren huilend en overstuur thuis is gekomen.

B is tengevolge van de houding van de heer K zelfs depressief, negatief en suïcidaal geworden.

Op 14 mei 2007 werd een dieptepunt bereikt. De heer K gaf zonder enige aanleiding B een schop.

Toen klagster daarvan hoorde, heeft zij direct de directeur, de heer L, benaderd met het verzoek gepaste maatregelen te treffen tegen de heer K. De heer L reageerde daarop door zware stappen in het vooruitzicht te stellen. De mogelijkheid van een schorsing werd zelfs genoemd.

Op 15 mei 2007, de dag na het incident, vroeg de heer K aan de kinderen die getuige waren geweest van het schoppen met stemverheffing en op intimiderende toon: "En wie heeft gezien dat ik schopte?"

Toen daarop een kind reageerde, werd dat zeer intimiderend toegesproken. De strekking daarvan was dat het geen schop zou zijn geweest maar een duwtje.

Klaagster heeft vanaf die dag getracht de heer L te bereiken. Deze was ofwel niet beschikbaar ofwel niet aanwezig. Klaagster heeft toen de interne klachtencommissie van de school benaderd. Op 24 mei 2007 heeft klaagster een gesprek met twee leden van die commissie gevoerd.

Deze commissie was het met klaagster erover eens dat de heer K zijn excuses diende aan te bieden en dat dergelijk gedrag nooit meer voor zou mogen komen.

De heer K heeft zijn verontschuldiging aangeboden. Op 4 juni 2007 verviel hij echter weer in zijn oude gedrag. Wederom werden kinderen door hem uitgescholden.

B was toen dermate uit het lood geslagen dat klaagster een EEG-trainingsvoormeting op haar heeft doen uitvoeren. Daaruit is gebleken dat B mentaal helemaal leeg is en zich voor alles afsluit.

Op 11 juni 2007 is er weer contact geweest tussen klaagster en de interne klachtencommissie. Daar kwam uit dat werd toegezegd dat de schooldirecteur klaagster terug zou bellen.

Toen dat niet gebeurde, heeft klaagster het initiatief genomen tot een gesprek. Dat is op 12 juni 2007 gevoerd.

Klaagster heeft in het bewuste gesprek voorgesteld dat de heer K niet meer voor de groep van B zou komen te staan. Een andere suggestie was B de rest van het schooljaar in een andere groep te plaatsten.

Het gesprek leidde niet tot overeenstemming. Op de voorstellen van klaagster werd niet ingegaan.

Klaagster verwijt de heer L dat er geen passende maatregelen tegen de heer K getroffen zijn. Een mogelijkheid die klaagster na het gesprek van 12 juni heeft geopperd, is het in de klas plaatsten van een omgangsdeskundige naast de heer K.

Op die suggestie is evenmin ingegaan.

Beoordeling door de Commissie:

De heer K heeft aangegeven dat hij de bewoordingen zoals die door klaagster zijn geciteerd inderdaad heeft gebruikt, maar dat deze uitlatingen wel in de juiste context geplaatst dienen te worden. De bedoeling van dergelijke uitdrukkingen, die gepresenteerd worden als goedmoedige spot, is dat leerlingen beter gaan opletten. Het is zeker niet zijn bedoeling geweest om leerlingen te kwetsen.

Naar het oordeel van de Commissie was het beter geweest dat de heer K zich anders had uitgedrukt en wel zodanig dat daaraan geen voor hem negatieve duiding gegeven had kunnen worden. Zij acht echter de lezing die de heer K aan de gewraakte uitlatingen geeft, in voldoende mate aannemelijk.

De Commissie komt dan ook niet tot de bevinding dat de heer K bewust de gewoonte had en heeft om met de leerlingen te communiceren op een wijze die de grenzen van het toelaatbare overschrijdt.

Dat er verder een verband zou bestaan tussen het optreden van de heer K en de geestelijke spanningen waaraan B volgens klaagster bloot staat, is de Commissie niet gebleken.

Waar de klacht inhoudt dat de heer K zich opzettelijk grof en kwetsend tegen leerlingen heeft uitgelaten, verklaart de Commissie die ongegrond.

Het tweede onderdeel van de klacht wordt de heer K verweten dat hij B zou hebben geschopt. Dat hij haar daarbij pijn heeft gedaan is niet gesteld. Wel was volgens klaagster de heer K toen boos op B.

De heer K heeft zijn lezing van de gebeurtenis gegeven. Hij heeft verklaard dat hij tijdens een gymles B, die in de kleedkamer stond te dromen, wilde aansporen. Omdat de heer K toen zijn handen vol had, heeft hij toen een beweging met zijn voet gemaakt naar B en haar daarbij ook geraakt.

Uitdrukkelijk ontkent de heer K dat hij de bedoeling zou hebben gehad om B pijn te doen.

De externe vertrouwenspersoon, aan wie het incident was voorgelegd, heeft geconstateerd dat er wel iets gebeurd was, maar dat de ernst van het gebeuren niet groot was.

Dat de door de heer K erkende beweging met de voet in de richting van B als gewelddadig gekwalificeerd dient te worden, is de Commissie niet gebleken. Voor zover de klacht dan ook behelst dat de heer K door te schoppen met geweld tegen B is opgetreden, verklaart de Commissie die ongegrond.

Rest het onderdeel waarin de school en met name de heer L wordt verweten tekortgeschoten te zijn in het treffen van passende maatregelen tegen de heer K.

De heer L heeft verklaard dat hij na de melding door klaagster de toedracht van het geven van de schop heeft willen onderzoeken. Doordat klaagster hem geen namen wilde geven van kinderen die volgens haar het schoppen hadden gezien, was het hem niet mogelijk volledige duidelijkheid te krijgen met betrekking tot de juistheid van de door klaagster gestelde toedracht.

De heer L heeft ontkend dat hij op 14 mei 2007 klaagster in het vooruitzicht heeft gesteld dat er zware maatregelen, waaronder mogelijk zelfs een schorsing, tegen de heer K getroffen zouden worden.

Op 24 mei 2007 is er een gesprek geweest met daarbij aanwezig klaagster, de heer K en de heer L. De bedoeling van dat gesprek was dat B weer met plezier naar school zou gaan. Het gesprek van 24 mei heeft erin geresulteerd dat de heer K aan B zijn verontschuldigungen heeft aangeboden voor wat zij op 14 mei 2007 tijdens de gymles van zijn kant heeft ervaren.

Op 11 juni 2007 hebben de beide vertrouwenspersonen van de school een gesprek gevoerd met de heer K met daarbij aanwezig de heer L. Dat heeft ertoe geleid dat er afspraken zijn gemaakt om het taalgebruik van de heer K sneller bespreekbaar te maken voor leerlingen en hun ouders. Ook heeft het gesprek tot resultaat gehad dat de heer K op de algemene ouderavond en tijdens de tienminutengesprekken zijn verbale omgang met de leerlingen uitdrukkelijk aan de orde zal stellen.

De Commissie is van oordeel dat de school in het algemeen en de heer L in het bijzonder het mogelijke hebben gedaan om een oplossing te vinden voor wat zij naar aanleiding van de klacht aan problemen in kaart kon brengen.

Verdergaande maatregelen kon klaagster van de school in redelijkheid niet verwachten.

Waar de klacht de school en met name de heer L een tekortschieten verwijt, verklaart de Commissie die ongegrond.

Aanbevelingen:

Aangezien de heer K naar aanleiding van de ingediende klacht zijn taalgebruik tot onderwerp van de gesprekken met de ouders heeft gemaakt, ziet de Commissie af van het doen van een aanbeveling.